

Succulenta

73^e

Jaargang

Nr. 5
Oktober 1994

**Tijdschrift van de Nederlands-Belgische vereniging
van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten**

Succulenta

is het tijdschrift van de Nederlands-Belgische vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten

Auteursrecht:

gehele of gedeeltelijke overname van artikelen is alleen toegestaan na verkregen schriftelijke toestemming van auteur/illustrator, alsmede onder duidelijke bronvermelding.

Redactieadres:

Prins Willem-Alexanderlaan 104
6721 AE Bennekom

Redactie:

C.A.L. Bercht
L.E. Groen
J.J. de Morree
A.B. Pullen
A.J. van Uijen
B.J.H. Zonneveld

Lay-out:

A.C.M. van Zuylen

Druk

Drukkerij van Spijk, Venlo

Een afschuwelijk cliché natuurlijk, maar wat zijn we de afgelopen tijd weer met de neus op de feiten gedrukt wat het weer betreft! Nauwelijks had ik, zo ongeveer half juni, opgemerkt dat het nu bijna een jaar lang achtereen geregend had, kort onderbroken door een korte, maar felle winter in februari, of alle warmterecords werden gebroken en we beleefden volgens de weerman op TV de heetste julimaand in drie eeuwen. Met alle ramen en de deur wagenwijd open heb ik toch temperaturen van 48 graden gemeten in mijn kas. Planten groeien niet erg meer bij die temperaturen, immers groei is een proces, dat bij een bepaalde optimumtemperatuur het beste verloopt. Te laag werkt remmend, te hoog ook! Bent U deze zomer ook zo weinig in Uw kas geweest? Of net als ik alleen 's avonds laat en 's morgens vroeg om water te geven, veel water? Op het moment, dat ik dit schrijf (2e helft augustus) kijk ik uit het venster en constateer dat het weer hollands er is dan ooit. Het waait en regent en eens temeer besef je, hoe afhankelijk je bent van het weer, niet alleen zelf, als mens, maar ook en vooral in verband met je hobby.

Als U dit leest is het oktober en hebben we de zomer er wel definitief opzitten. U bent al gestopt met watergeven, alleen een enkele herfst- of wintergroei krijgt nog wat. Planten, die de hele zomer buiten gestaan hebben moeten nu langzamerhand naar binnen. Wanneer U over een verwarmde kas beschikt is nu de tijd aangebroken om de verwarming eens na te kijken, en eventueel de verlichting. Wacht daarmee liever niet tot het echt begint te winteren. Ook is het nu de tijd om eens te bekijken wat er aan warmte-isolatie gedaan kan worden. Stop kieren en reten dicht en probeer de kas te isoleren, bijvoorbeeld met het bekende noppenfolie. Wanneer alles in orde is kunt U met een gerust hart de winter tegemoet zien.

In deze tijd komt ook het verenigingsleven weer op gang. De afdelingen beleggen hun clubavonden met een keur aan activiteiten. Benut die mogelijkheden: samen geniet U meer van Uw hobby dan alleen!

En tenslotte: in de komende donkere maanden is er alle tijd en gelegenheid om te studeren. Lezen over Uw planten is haast net zo fijn als de planten verzorgen en bij gebrek aan echte bloemen kunt U altijd nog foto's of dia's kijken. Zo ontstaat als vanzelf weer het verlangen naar de lente, naar groei en bloei.

Ton Pullen.

STAPELIA-ACHTIGEN 4

HOODIA EN TRICHOCAULON

Paul Dekker

Hopelijk komen de Stapelia-achtigen wat meer in de belangstelling. De vorm en de kleuren van de bloemen zijn zo apart en interessant dat geen enkele liefhebber ze om hun soms verfoeilijke geur uit zijn verzameling zal weren.

Tot de als lastig bekend staande geslachten onder de Stapelia-achtigen behoort *Hoodia*. Deze planten lijken op het eerste gezicht helemaal niet op de Stapelia-achtigen die we tot nu toe hebben besproken. Ze hebben vaak een blauwgrijze kleur, worden veel groter en hebben duidelijke ribben met doornige uitsteeksels. De planten vertakken zich vanaf de basis en kunnen zo grote groepen vormen. Sommige soorten, onder andere *Hoodia gordonii*, worden meer dan een meter hoog. De meeste blijven echter kleiner.

De bloemen hebben een aparte vorm en lijken weinig op die van de andere Stapelia-achtigen. Ze zijn min of meer schotelvormig, kunnen vrij groot worden en hebben bijna alle een vleeskleur.

Hoodia spec. Foto's van de schrijver

Trichocaulon pillansii

Cultuur van Hoodia's

Hoodia's zijn op eigen wortel moeilijk te houden. In het gebied van herkomst, zuidelijk Afrika, moeten ze soms jaren zonder vocht leven, aangezien het kan gebeuren dat het daar eens per twee of drie jaar regent. Ze vragen daarom een aangepaste cultuur. Deze planten dient u droog

te houden en ze zijn gebaat met veel licht. Zet ze maar zo hoog mogelijk in de kas, vlak onder het glas. Zodra het daar voor ons vanwege de hitte niet meer is uit te houden, beginnen de planten zich goed te voelen en laten dat blijken door groei en - maar daar moet u niet al te vast op rekenen - door bloei.

Geef water in een schotel onder de pot om de kwetsbare wortelhals droog te houden. Vanzelfsprekend zijn dit geen planten voor beginnende liefhebbers en evenmin zijn ze geschikt voor de vensterbank, wat met veel andere Stapelia-achtigen juist wel het geval is. Voor een specialist vormen ze een uitdaging, heeft hij ze eenmaal zo ver dat ze bloeien, dan mag hij gerust trots zijn.

Vermeerdering van Hoodia's

Meestal worden Hoodia's op een Ceropegia-achtige knol geënt of op een snelgroeierende *Stapelia* of *Echidnopsis*. Als dit lukt, komen ze wel in bloei, maar dan moet het weer wel meewerken. Stekken gaat zeer moeilijk, het duurt op zijn best meer dan een jaar eer men een worteltje ziet en meestal gebeurt er zelfs helemaal niets. Met zaaïen zal men meer succes hebben, hoewel het niet gemakkelijk is om aan redelijke hoeveelheden zaad te komen, en dat is dan nog maar van een klein aantal.

Trichocaulon meloforme

soorten. De zaden komen ongelooflijk snel op, soms als binnen 24 uur. Wees voorzichtig als u onder plastic zaait en geef ze zo vlug mogelijk na het opkomen frisse lucht. Dit ter voorkoming van wegvallen door smeul of zwartrot, waar deze planten heel vatbaar voor zijn.

Trichocaulon

Een geslacht dat eveneens moeilijk in cultuur is en in de verzamelingen dan ook niet zo veel wordt aangetroffen, is *Trichocaulon*. Vergeleken met de andere Stapelia-achtigen hebben ook deze een volkomen afwijkend uiterlijk. Ze kunnen vrij groot worden, tot zo'n 75cm, en spruiten vanuit de basis.

De bloemen zijn klein, zelden groter dan 1 cm in doorsnee en herinneren qua uiterlijk meer aan het Stapelia-type dan de Hoodia's.

Trichocaulons in cultuur

Evenals Hoodia's hebben ze veel licht en warmte nodig, zijn ze erg gevoelig voor smeul en zwartrot en dienen ze droog te worden gehouden. Voor het zaaien geldt voor Trichocaulons hetzelfde als voor Hoodia's: gespannen lucht is dodelijk. Hoodia's en Trichocaulons hebben in de winter een temperatuur van ten minste 10 tot 15 °C nodig, willen ze het overleven. Een goede liefhebber zal alle genoemde negatieve punten wat betreft het kweken van *Hoodia* en *Trichocaulon* graag voor lief nemen, aangezien het bijzonder aantrekkelijke planten zijn, niet in het minst door de prachtig getekende, vaak bizarre bloemen.

Noordweg 476, 4333 KM, Middelburg

Trichocaulon perlatum

Trichocaulon spec.

SPORENELEMENTEN

Johan de Vries

In Succulenta nr.2 van jaargang 73 werd op blz.62 gevraagd of iemand eens iets over sporenelementen wilde schrijven. Aan die vraag wil ik gaarne gehoor geven.

Allereerst dit: het geschrevene dient mijns inziens simpel te blijven en niet te ontwaarden in allerlei chemische formules. Dat is kennis op een ander niveau, die ik zelf ook niet voldoende bezit. En het moet, zeker voor de beginner, leesbaar blijven.

Om te begrijpen wat een plant nodig heeft, is het allereerst noodzakelijk te weten, waaruit een plant is opgebouwd. Dit kan door de plant te verbranden en daarna de as te analyseren. Niet direct gaan doen, dat hebben anderen al voor ons gedaan.

Dan vinden we kalium, natrium, magnesium, silicium, ijzer, zwavel, fosfor, chloor en nog zeer kleine hoeveelheden van mangaan, zink, borium, koper en nog vele andere metalen. De stoffen, die in deze kleine hoeveelheden voorkomen noemen we sporenelementen. Ze zijn meestal in zo geringe mate aanwezig, dat er maar een spoortje van aangetoond kan worden, vandaar de naam. Let wel, ze zijn zo belangrijk, dat ze onmisbaar zijn. Een plant kan nog zoveel N.P.K. (stikstof, fosfor, kali) krijgen, als er geen sporenelementen aanwezig zijn zal de groei stagneren. De uiterlijke kenmerken kunnen heel verschillend zijn, bijvoorbeeld chlorose, dat is het geel worden, of bijna geen scheutgroei.

Overigens is het ook zo, dat bij een teveel aan sporenelementen de groei eveneens zal stagneren (opnameblokkade).

Bij de voeding, die we de planten meegeven, of eventueel later toedienen, kunnen natrium, chloor en silicium gemist worden.

In het verdere verloop van dit verhaal gaan we uit van een organische mest. Zelf gebruik ik al jaren ORME, dat is een gedroogde hoendermest.

Critici zullen onmiddellijk zeggen, dat je met een organische mest niet weet hoeveel je meegeeft of toedient. Dat is juist, maar dit luistert ook veel minder nauw dan met kunstmest.

Goed, we gaan verder met onze ORME. In organische mest bevinden zich al deze stoffen, die de plant nodig heeft, van nature. Overigens ook in een andere organische meststof.

Het voordeel van ORME is, dat het niet zo stinkt bij vermenging met vochtige grond. Ook is het goed nog wat beendermeel toe te voegen aan de potgrond. Dit bevat veel sporenelementen, die juist extra langzaam voor de plant beschikbaar komen.

Andere noodzakelijke behoeften van een plant zijn, zoals U allen zult weten licht, water en lucht. Licht (zonlicht) zorgt voor de assimilatie en warmte. Dus onder het tablet groeien geen cactussen, daar gaan ze alleen maar langzaam dood. Water dient als oplos- en transportmiddel voor voedingsstoffen. Uit lucht (frisse lucht) halen de planten hun benodigde koolzuurgas. Het is altijd goed, als er geen vorst te verwachten is, de luchtramen open te laten. Deze 3 zaken, plus het bladgroen van de plant, houden het fabriekje draaiende. Ze zorgen voor de fotosynthese (ander woord voor assimilatie) en vormen zetmeel, nodig voor groei.

En, wonder boven wonder, hierbij wordt zuurstof afgegeven, als afvalproduct! Jawel, als afvalproduct, dat is wel andere afval dan die wij veroorzaken.

Planten zijn dus in staat om zonne-energie

op te slaan, iets wat wij mensen ook krampachtig proberen, d.m.v. zonne-collectoren.

Als U zich nu aan aardgas of steenkool warmt, komt de zonne-energie als het ware vrij, die in het Carboon in planten is opgeslagen.

Terug naar onze potgrond. Is die dan niet nodig, zult U zeggen. Nou nee, grond dient alleen als houvast voor de plant, anders valt hij om. Is dan al dat gezwets door de jaren heen over potgrond vergeefse inspanning geweest?

Nee, niet direct. Dat planten buiten de grond goed kunnen groeien weten de meesten onder ons wel. Denk maar aan de tomaten, die tegenwoordig bijna allemaal op steenwol staan. Volledig computerge-stuurd, wat betreft water en voedingsoplos-singen.

Doch wij willen onze planten laten groeien op een natuurlijke wijze, in de grond, in potten, en dat vraagt toch om wat aanwij-zingen.

Dan tot slot nog een grondmengsel, zoals al jaren door mij gebruikt. Beslist niet alleenzaligmakend, maar wel bewezen goed. Gebreksziekten zullen niet optreden, planten kunnen zeker 3 jaar in de potten blijven. Diegenen, die mijn collectie kennen, zullen dit beamen.

Men neme:

- 2 zakken rulle potgrond (geen grove veen/turf, reeds behoorlijk zwart). Eigen merk van de Firma Brinkman voldoet goed (is 120 liter).
- 20 liter metselzand (is grof en gegaran-deerd zoutvrij).
- 20 liter rulle kleigrond.

- 5 liter perlite (is geëxpandeerd vulkanisch gesteente).

- 2 liter ORME.

- 2 handenvol hoornmeel.

Dit alles goed mengen/doorscheppen.

Ook in grond dient veel lucht toe te kun-nen treden. Vandaar zand en perlite toe-voegingen. Onder in de pot gaat ook altijd een laagje van 1 cm perlite. Bij te weinig lucht worden de voor de plant opneembare nitraten (stikstof) omgezet in de giftige nitrieten (afsterven van wortels en toeslaan van plantparasitaire schimmels!).

Het verdient aanbeveling de grond reeds voor de winter te mengen, daar meestal enige schimmelwerking optreedt aan de oppervlakte, door de omzetting van het organisch materiaal, wat overigens niet schadelijk is voor onze planten. Plastic zakken open laten staan, bijv. onder een tablet. Het bodemleven kan zich dan vast wat ontwikkelen en voor de nodige omzet-tingen zorgen. De grond is dan ook droog genoeg om in januari of februari te starten met het verpotten.

Dan nog even het probleem watergeven:

In het voorjaar mag gerust enkele keren met mate over de kop gegoten worden bij die soorten waarbij dat kan, meestal de groene planten.

Grote watergiften altijd van onderaf: bijvoorbeeld op schotels, in goten, bakken of, nog wat uitgebreider, in tabletten met een 'eb en vloed'-systeem.

Waarom? Om de zo kostbare voedingsstof-fen niet versneld uit te spoelen en zeker niet de SPORENELEMENTEN.

Prinsenweg 5, 3237 LN Vierpolders
(Gem.Brielle).

REVISIE VAN HET GESLACHT PEDIOCACTUS - 2

Fritz Hochstätter

Pediocactus sileri (Engelmann) L. Benson,
Cact. Succ. J. USA 33:53, 1961 -

De gipscaactus

Synoniemen:

Echinocactus sileri Engelmann in Coulter
Contr. U.S. herb. 3:376, 1896

Utahia sileri Britton & Rose, Cactaceae
3:215, 1922

Type: in mei 1883 door A.L. Siler verzameld en gedeponerd in het Herbarium van de Missouri Botanical Garden. MO (2 bladen); foto, NY.

Pediocactus sileri fh 0200, Coconino Co. Arizona. Met typische lancetvormige bloembladeren

Beschrijving:

Lichaam enkelvoudig, bolvormig tot ovaal, bij ouderdom cilindrisch, 5-20 (30) cm hoog, 5-12 cm diameter, epidermis grijs tot blauwachtig, wortels dicht onder het aaroppervlak vertakt; knobbels konisch, 0,8-1,2 cm lang, 0,6-1 cm breed, alle knobbels samengedrukt; areolen rond tot ovaal, wollig, cremekleurig tot grijs, later kaalwordend, 0,7 cm lang en ongeveer dezelfde breedte; midden-dorens 4-8, het lichaam bedekkend, 1,5-3 cm lang, aan de voet 0,1 cm, krachtig, recht, naar de punt iets gebogen, bijna wit, grijs, bruin of zwart; randdorens 10-16, onregelmatig ingeplant, naaldvormig, recht, 1-2 cm lang, wit, grijs en deels met bruine punt.

Bloem trechtervormig tot radvormig, 2,5 cm lang en breed, met 3 tot 5 in de schedel verschijnend; buitenste bloembladen lancetvormig tot afgerond, gefield, 2 cm lang, 0,4-0,5 cm breed, geel tot bruinachtig, met witte rand; binnenste bloembladen breed afgerond, soms gefield,, 1,5-2 cm lang, 0,4-0,6 cm breed, geel tot strokleurig; stamper 1,3 cm lang en 0,1 cm diameter, geel; stempellobben 6, 0,2 cm lang; helmraden 0,3 cm lang, geel; helmknoppen 0,1 cm lang, geel.

Vrucht cilindrisch tot eivormig, groenig, bruinachtig of gelig, vruchtwand aan de bovenzijde iets geschubd, zich vertikaal openend, 1,2 cm lang, 0,7 cm dik.

Zaden grijs, bruin of bijna zwart, gekromd, 0,35-0,5 cm lang, 0,35 cm breed, 0,18 cm dik, de testa vertoont kleine, middelmatige en grote knobbels, die een soort hersenstructuur vormen; testacellen 5-6-hoekig; hilum langwerpig, bijna over de helft van het zaad, zaden per vrucht 15-30 afhankelijk van de ouderdom van de plant.

Bloeitijd eind april/mei, rijpingstijd van de vruchten 4 weken.

Groeiplaatsen: volgens de huidige kennis alleen in

het noorden van Arizona in Mohave County en Coconino County op hoogten van 1400-1500 m. Ze groeien in een gipshoudende, harde, opengescheurde bodem in licht heuvelig, bijna vegetatie-loos terrein of in een rode zandbodem en dan tussen het typische struikgewas van de woestijn; andere succulenten die daar voorkomen zijn *Sclerocactus parviflorus*, een bijzonder grove vorm van *Coryphantha vivipara* var. *arizonica*, verschillende *Opuntia*'s en *Yucca*'s.

De door mij gevonden populaties dragen mijn veldnummers fh 0200, 0201 en 0202.

Door geruzie over de grens tussen Utah en Arizona eind vorige eeuw werd de typevindplaats Pipe Springs bij vergissing in zuid Utah aangegeven, terwijl de vermeende vindplaats Cottonwood Springs inderdaad in Utah ligt. Bij deze laatste plaats zijn geen planten gevonden. Engelmann beschreef in 1896 de plant als *Echinocactus sileri* ter ere van A.L. Siler die ze in 1882 ontdekte. De nieuwbeschrijving was kort en luidde: "Globose: ribs 13, prominent, densely crowded, with short rhombic-angled tubercles: radial spines 11 to 13, white, central 3, black with pale base, 18 mm long, the upper one slightly longer: flowers scarcely 2,5 cm long, straw-colored: fruit unknown". Op basis van herbariumonderzoek stelden Britton & Rose (1922) een monotypisch geslacht, *Utahia*, op. De naam ter ere van de staat Utah is niet correct, want de vindplaatsen liggen in de staat Arizona. Benson (1940) stelt vast dat oudere planten een tendens tot het aaneensluiten van de knobbels tot ribben vertonen, terwijl Peebles alleen maar gescheiden knobbels onderkent. Backeberg (1976) is het eens met de opstelling van een monotypisch geslacht, maar denkt wel aan een zekere verwantschap met *Echinomastus*. Verdere diepgaande studies van Benson toonden wezenlijke overeenkomsten met het ge-

slacht *Pediocactus* (zoals de vrucht) en leidden tot de indeling onder dat geslacht. Heil et al. (1981) constateren een basale, dakvormige rand aan oude dorens bij volwassen planten zoals dat ook voorkomt bij *Thelocactus* en *Coryphantha*, maar zijn het verder eens met Benson.

De groeiplaatsen van *Pediocactus sileri* vindt men in de Navajo woestijn in het noordelijke deel van de staat Arizona op droge, opengespleten, harde, witgrijze gipsheuvels zonder veel andere vegetatie en in rode zandsteenbodem. Hoewel de arealen klein zijn, is de populatiedichtheid vaak groot. De korte vegetatieperiode beperkt zich tot het voorjaar. Bijtende winden in de late herfst zijn de voorboden voor de lange vorstperiode. Dan zijn de in de verte zichtbare toppen van het Kaibab plateau al met sneeuw bedekt. Een verdere verspreiding van de soort is onmogelijk vanwege de typische grondsamenstelling waar de soort groeit en de natuurlijke barrières: in het oosten de Kaibab bergen, in het noorden de Vermillion Cliffs, in het westen de Hurricane Cliffs en in het zuiden de Grand Canyon.

Door de begrensdheid van het verspreidingsgebied is de genetische variatie gering, wat tot uiting komt in een grote mate van uniformiteit. De structuur van de robuuste, grove dorens die het lichaam volledig bedekken is bij alle planten gelijk; alleen afwijkingen in de kleur - van wit tot bijna zwart - kan men waarnemen. De op kleine zandige heuvels voorkomende planten lopen evenwel gevaar. Door sterke wind wordt het wortelstelsel losgewoeld; door regenval worden de planten dan ondergespoeld en zijn ze ten dode opgeschreven. De aan de randen van de heuvels verspreid groeiende kleine groepjes zijn door de sagebrush-struiken beter tegen weersinvloeden beschermd. Vernietiging door keverlarven is nauwelijks aan de orde.

Deze hoogst interessante soort heeft net als *Pediocactus nigrispinus* uit Oregon, Washington en Idaho en sommige *P. simpsonii*-vormen uit Idaho, Utah, New Mexico, Colorado en Nevada niet de mogelijkheid zich in de hete, droge zomermaanden en in de harde wintermaanden met temperaturen van onder de -20 °C in de bodem terug te trekken. Toch zijn de planten juist goed ingesteld op deze extreme weersomstandigheden en bodemgesteldheid; eens te meer blijkt dat uit de gezonde toestand van de populaties. Daar het grootste gedeelte van de populaties voorkomt in Indianenreservaten, bestaat een goede overlevingskans voor deze op lijst I van de Conventie van Washington voorkomende soort. Het verschijningsbeeld van *Pediocactus sileri* vertoont grote gelijkenis met *P. nigrispinus*. *P. sileri* past qua morfologische bouw ook goed bij *Echinomastus* en een verwantschap is zeker niet uit te sluiten. Het verspreidingsgebied ligt midden in een uitgestrekte *Sclerocactus parviflorus*-populatie. Op enige afstand naar het zuiden komt *Navajoa peeblesiana* var. *fickeisenii* voor, terwijl in de oostelijke, hogere regionen van het Kaibab plateau *Pediocactus paradinei* groeit. De discussies tonen aan dat het invoegen van *Utahia sileri* bij *Pediocactus* door Benson niet door iedereen wordt

onderschreven. De exacte overwegingen van Benson kan men lezen bij het gedeelte over *Navajoa*. Buxbaum al onderkende in de zaadbouw duidelijke verschillen met andere *Pediocactus*-soorten. Ofschoon de uiterlijke plantkenmerken sterk verschillen, geven de zaadonderzoeken van Hentzschel dezelfde inzichten als die van Buxbaum en wijzen op een gezamenlijke ontwikkeling met *Navajoa peeblesiana* (en var. *fickeisenii*) en *Pediocactus bradyi* (en de variëteiten *winkleri* en *despainii*), waarbij dan *P. sileri* de primitiefste soort zou kunnen zijn. Verdere systematische onderzoeken (celstudie, kweek) zullen deze theorie kunnen onderbouwen.

De kweek uit zaad is relatief gemakkelijk. Op den duur zijn alleen geënte exemplaren te behouden. De bloeiwilligheid is evenwel gering. Met enig geluk kan men na ongeveer vijf jaar op bloemen rekenen. De planten zijn op eigen wortel zeer gevoelig en daarmee de moeilijkste soort binnen het geslacht. Wortelechte exemplaren zijn in een substraat dat overeenkomt met die van de natuurlijke vindplaatsen, enige tijd buiten te cultiveren, maar dan wel beschut tegen de regen en overgeleverd aan winterkou.

Pediocactus nigrispinus, Kittitas Co, Washington, in de buurt van Columbia River

Pediocactus simpsonii in de Sandia Mountains
met in de achtergrond *Echinocereus viridiflorus*

Pediocactus nigrispinus* var. *nigrispinus

Hochstätter, Succulenta 3:99-106, 1992 -
de Columbia River Basin cactus.

Synoniemen:

Echinocactus simpsonii robustior Coulter,
Proc. Amer. Acad. 3:377, 1896

Pediocactus simpsonii var. *nigrispina* W.T.
Marshall n.n. in Marshall & Bock, cacta-
ceae 140, 1941

Pediocactus simpsonii var. *robustior*
Benson, Cact. Succ. J. USA 32:19, 1962

Pediocactus robustior Arp, Cact. Succ. J.
USA 44:222, 1972

Pediocactus simpsonii var. *nigrispinus*
Hochstätter, Succulenta 9:178-183, 1990

Type: Watson (1868) in Herb. Mo. Bot. Gard.,
materiaal afkomstig uit de Humboldt Mountains,
Pershing Co., Nevada. Lectotype: (Benson, loc.
cit.): "Mountains of Nevada, 8,000-10,000 alt.,
from Run River eastward to the Humboldt Moun-
tains. No. IV, Sereno Watson, of King's Party, 400
lat.", Mo.

Opmerking: volgens de huidige kennis heeft het
type betrekking op twee soorten. Derhalve werd
door de auteur op 20-7-1990 een nieuw holotype
gedeponeerd in het herbarium van het Institut für
allgemeine Botanik und botanischer Garten van de
universiteit van Hamburg onder het nummer fh 15.
De volgende veldnummers werden gegeven aan de
gevonden populaties: in Oregon fh 10, 10.5, 11, 12,
13, 14, 15, 16, 17, 18, 18.1, in Washington fh 50.0,
51.0, 51.0.1, 52.0, 53.0, 54.0, 55.0, 55.0.1, 58.0 en
59.0 en in Idaho fh 9.5.

Pediocactus nigrispinus* var. *beastonii

Hochstätter, Succulenta 3:99-106, 1992 -
Beaston's cactus.

Holotype: op 20-7-1990 gedeponeerd in het
herbarium van het Institut für allgemeine Botanik
und botanischer Garten van de universiteit van
Hamburg onder het nummer fh 19.1.

Onderzocht materiaal op de groeiplaatsen aange-
geeft met de nummers fh 19.1 en 19.2.

Pediocactus simpsonii* var. *simpsonii

(Engelmann) Britton & Rose in Britton &
Brown, III Fl. ed. 2 2:570, 1913 - de
Rocky Mountains cactus.

Synoniemen:

Echinocactus simpsonii Engelmann, Trans.
St. Louis Acad. 2:197, 1863

Mammillaria simpsonii Jones, Zoe 3:302,
1893

Mammillaria purpusii Schumann, Monats-
schr. Kakteenk. 4:165, 1894

Pediocactus hermannii W.T. Marshall,
Saguaroland Bull. 8:78, 1954

Pediocactus simpsonii var. *caespiticus*
Backeberg, Nat. Cact. Succ. J. GB 14:63,
1959 nom. nud.; Cactaceae 5:2846 f.2672,
1961 nom.nud.

Pediocactus simpsonii var. *hermannii*
Wiegand & Backeberg, Die Cactaceae
5:2846, 1961, een later homoniem.

Type: lectotype verzameld op 24-4-1859 door
Engelmann in de Koba Valley, Nevada en op

15-5-1859 in de Butte Valley, Utah en gedeponeerd in het herbarium van de Missouri Botanical Garden te St. Louis. De typeplant van *Pediocactus hermannii* werd in het Douglas herbarium van de Desert Botanical Garden in Tempe, Arizona gedeponeerd.

De door de auteur gevonden groeiplaatsen dragen de veldnummers: Nevada fh 30 t/m fh 39; Colorado fh 20, 20.0, 21, 23, 23.0.1, 23.0.4, 23.0.5, 23.0.6, 23.1, 245, 24.0, 25.1, 27.0, 27.3.2, 27.3.3, 27.3.4, 27.3.6, 27.3.9, 27.4.0 en 27.4.5; Montana fh 90 t/m 94; New Mexico fh 40, 40.0, 40.1, 41, 42, 42.1; Wyoming fh 72, 72.0, 73; Utah fh 60, 60.1, 61, 62, 63, 63.1, 63.2, 63.3, 63.6, 63.7, 64, 64.1, 66.0, 66.2, 66.2.0, 66.2.1, 66.2.5, 66.3, 66.3.0, 66.3.1, 66.7, 66.8 en 66.9.

Pediocactus simpsonii* var. *robustior (Coulter) L. Benson emend. Hochstätter, Succulenta 7-8:169-175, 1990 - de Battle Mountain cactus.

Type: Daar voor dit taxon en *P. nigrispinus* één en hetzelfde holotype werd gedeponeerd (zie bij *P. nigrispinus*) is op 20-7-1990 een nieuw holotype afkomstig uit de Battle Mountain, Nevada gedeponeerd in het herbarium van het Institut für allgemeine Botanik und botanischer Garten van de universiteit van Hamburg onder nummer fh 110. Veldnummers die bij dit taxon behoren zijn fh 110, 111 en 112.

Pediocactus simpsonii* var. *indranus Hochstätter, Succulenta 9:178-183, 1990 In overeenstemming met artikel 73C(c) van de Internationale Code voor Botanische Nomenclatuur is de oorspronkelijke naam "indraianus" in Succulenta 3:55, 1991 gewijzigd in "indranus".

Holotype op 20-7-1994 gedeponeerd in het herbarium van het Institut für allgemeine Botanik und botanische Garten van de universiteit van Hamburg onder het nummer fh 4. Veldnummers die bij dit taxon behoren zijn fh 1, 1.0, 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 4, 5, 5.0 en 5.1.

Pediocactus simpsonii* var. *minor (Engelmann) Cockerell, Torreya 18:180, 1916 - de sneeuwbal cactus

Synoniemen:
Echinocactus simpsonii minor Engelmann, Trans. St. Louis Acad. 2:197, 1863
Pediocactus hermannii W.T. Marshall, Saguaroland Bull. 8:78, 1954
Pediocactus simpsonii var. *minor* Boissvain & Davidson, Colorado Cacti 58, 1940 (later homoniem).

Type: lectotype in Missouri Botanical Garden, St. Louis, verzameld door Parry, Hall & Harbour in 1862 op de Mount Vernon. Veldnummers die bij dit taxon behoren zijn: Colorado fh 25.0, 26, 26.1, 27, 27.1, 27.3, 27.3.0,

Pediocactus simpsonii var. *robustior*, Lander Co, Nevada. De Battle Mountain cactus met lange centrale dorens

Pediocactus simpsonii var *indranus*, Idaho.
Uitgestoeld exemplaar

27.31, 27.3.7, 27.4.4, 27.4.7, 27.5.0,
New Mexico fh 40.2.
Wyoming fh 70, 70.5, 71, 74, 75
Utah fh 63.5, 65, 66

Voor beschrijving, verspreiding en commentaar met betrekking tot *Pediocactus simpsonii* en zijn variëteiten en *Pediocactus nigrispinus* zij verwezen naar de artikelen in Succulenta 1990, nummers 7,8,9, en 12 en Succulenta 1992, nummer 3.

Pediocactus paradinei B.W. Benson,
Cact. Succ. J. USA 29:136 83-84, 1957 -
de House Rock cactus

Synoniemen:
W.T.Marshall, Saguaroand Bull. 10:89-
91,107, 1956

Pilocanthus paradinei B.W. Benson &
Backeberg, Kakt. and. Sukk. 8:187-189,
1957

Holotype gedeponceerd in het herbarium van het Boyce Thompson Southwestern Arboretum onder nummer Bwb 8-1956-1; isotype gedeponceerd in het herbarium van het Pomona College onder nummer 286120.

Beschrijving:

Lichaam enkelvoudig, bij uitzondering groepsvormend, bolvormig tot gedrukt bolvormig, 2,5-6 cm hoog, 2,5-4 cm diameter, epidermis grijsblauw tot groen, penwortel, 3 cm onder de oppervlakte vaak

vertakt, lichaam tot ongeveer 5 cm boven de oppervlakte uitstekend, in zomer en winter karakteristiek terugtrekken in de bodem (behoort tot de zgn. schrompeloort); knobbels konisch-cylindrisch, 0,4 cm lang en 0,3 cm breed; areolen rond tot ovaal, met wol, wit tot grijs, 0,2-0,3 cm diameter; middendorens 4-6, 1-3 cm lang, aan de voet 0,3 mm dik, wit tot grijs, haarachtig, recht, gebogen, gedraaid, variabele lengte (er komen echter ook volkomen middendorenloze volwassen exemplaren voor die dan veel op *P. simpsonii* lijken), juveniele planten minder middendorens; raddorens 15-20, wit tot grijs, 0,2-0,5 cm lang, variabel, recht, gedraaid.

Bloem radvormig, 2 cm lang, 2-2,5 cm diameter, rond de schedel, naar gelang de leeftijd 3-6 bloemen; buitenste bloembladen 2 cm lang, 0,6 cm breed, spits toelopend of afgerond, ingescheurd, geel tot rose, met bruinachtige middenstreep; binnenste bloembladen 2 cm lang, 0,6 cm breed, spits toelopend of afgerond, ingescheurd, geel tot bleek wit, met rose middenstreep; stamper geel, groenachtig, 1 cm lang, 0,1 cm dik, 5 stempellobben; helmraden geel, 0,6 cm lang; helmknoppen geel, 0,1 cm lang; vruchtbeginsel tijdens de bloei 0,3 cm lang en glad.

Vrucht ovaal tot cilindrisch, groen tot geel, bij rijpheid roodbruin, 0,8-1 cm lang, 0,5 cm diameter, vertikaal openscheurend of indrogend.

Zaden mutsvormig, zwart tot zwartgrijs, testa met kleine knobbeltjes, 2 mm lang, 1,5 mm breed en 1 mm dik; hilum ovaal. Rijpingstijd op de groei-

plaats 4-6 weken, 15-30 zaden per vrucht; kiemkracht van de zaden blijft enkele jaren behouden. Bloeitijd eind april tot begin mei.

Geografische verspreiding: noord Arizona, Coconino Co., Kaibab plateau op hoogten van 1600 tot 2100 m, in open pijnbos- en jeneverbesbosland, onder Ponderosa dennen op zwak hellende heuvels, in losse kalksteenbodemp, tot in open grasgebied (sagebrush/gramma gras). Begeleidende succulente flora: *Pediocactus simpsonii*, *Coryphantha vivipara* var. *kaibabensis*, *Echinocereus engelmannii* var. *variegatus*, *Sclerocactus parviflorus*, *Neobesseya missouriensis* var. *marstonii*, *Yucca glauca*, *Yucca baccata* en verschillende *Opuntia*-soorten.

De veldnummers die betrekking hebben op deze soort zijn fh 052 en 052.0.

In het voorjaar van 1956 ontdekte Paradine de planten in de House Rock Valley in het noorden van Arizona. Daar een taxonomische indeling problemen gaf, werd het materiaal voor nadere bepaling en beschrijving gegeven aan B.W. Benson. In augustus 1956 stuurde Benson het artikel met de nieuwbeschrijving aan de redactie van het *Cactus & Succulent Journal of the USA*. Echter, in oktober 1956 beschreef W.T. Marshall van het Desert Botanical Garden, Tempe, Arizona de plant ter ere van de ontdekker als *Pediocactus paradinei* in het *Saguaroland Bulletin*; derhalve moet Marshall als nieuwbeschrijver genoemd

worden maar kan officieel niet worden erkend omdat een Latijnse diagnose ontbreekt. Ook aan de nieuwbeschrijving door Benson kleefde een probleem, omdat hij bij de geslachtsnaam een vraagteken plaatste. Backeberg vindt op grond van afwijkende kenmerken (bijna centraal ontwikkelende, geheel anders gevormde bloemen en typische bedoorning) ten opzichte van *Pediocactus* (geen bewimperde schubjes, ovarium en vrucht kaal, bloemen niet centraal) een apart geslacht *Pilocanthus* gerechtvaardigd. Als co-auteur wordt B.W. Benson genoemd, omdat hij het eens was met de aparte geslachtsindeling. L. Benson (1960) ziet geen aanleiding tot afsplitsing vanwege de grote overeenkomsten in habitus, bloei, structuur, dorens en opening van de vruchten.

In Arizona, de Indianenstaat, op kleine, niet met elkaar verbonden gebieden in open gramma grasland aan de rand van de Kaibab groeit deze zeldzame soort op relatief grote hoogte (1600 m). Van daar uit naar het westen toe komt de soort voor in de hogere gebieden van de House Rock Valley (2100 m) en groeit daar in open bos op hellende kalksteenheuvels. Klaarblijkelijk biedt het oostelijk gelegen, lagere, open grasland dat reikt tot aan de Colorado rivier geen geschikte omstandigheden (waarschijnlijk te heet en te droog),

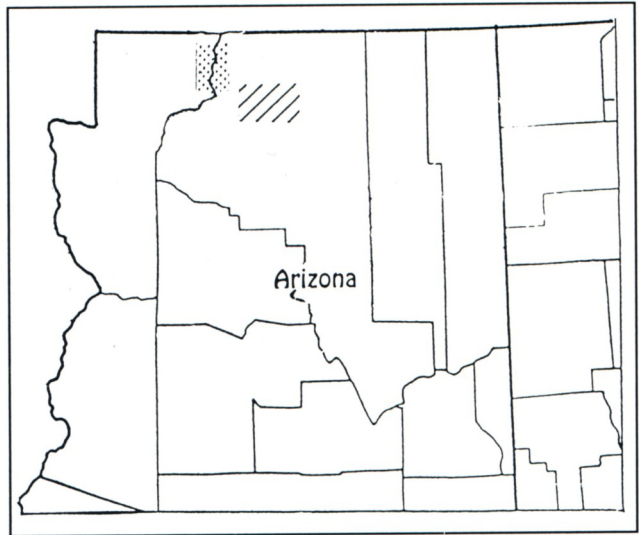

Pediocactus paradinei, Coconino Co., Arizona.
Goed verankerd tussen woestijngras

VERSPREIDINGSGBIED

..... *Pediocactus sileri*

///// *Pediocactus paradinei*

terwijl richting het Uinkaret Plateau de specifieke bodemverhoudingen een verspreiding hier niet toelaten. In het noorden vormen de Bucksin bergen een natuurlijke barrière. Daarentegen kan men vanwege overeenkomstige omstandigheden niet uitsluiten dat richting de Grand Canyon nog meer populaties gevonden zullen worden. Verspreiding van de zaden kan mogelijk geschieden door kleine diertjes. De planten, die in kleine groepjes voorkomen in hoger gelegen gebieden, zijn verrassenderwijze groter dan hun soortgenoten uit lagere gebieden; waarschijnlijk een gevolg van meer neerslag. De karakteristieke, haarachtige bedoorning is niet bij alle volwassen planten aanwezig. Bij jonge planten, ook al zijn ze verhoudingsgewijs snel bloeibaar, is de typische, variabele haarachtige bedoorning niet ontwikkeld. De bestuiving van de bloemen geschiedt door mieren, kleine vliegen en bijen. De jonge planten zijn nauwelijks te onderscheiden van de in de onmiddellijke nabijheid groeiende jonge planten van *Coryphantha vivipara*.

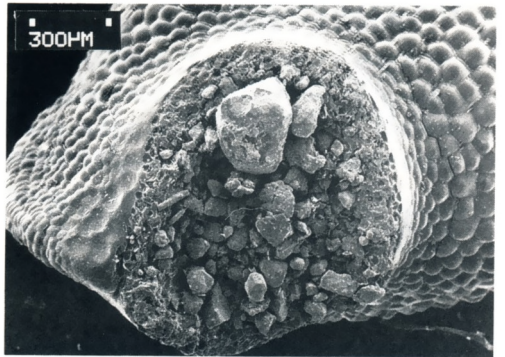
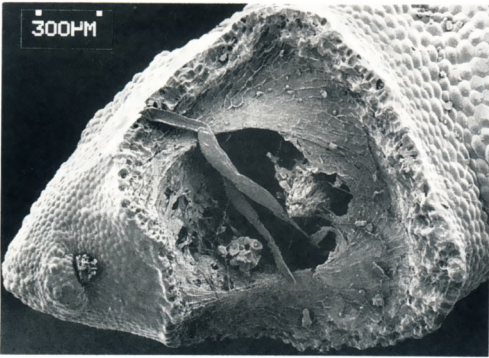
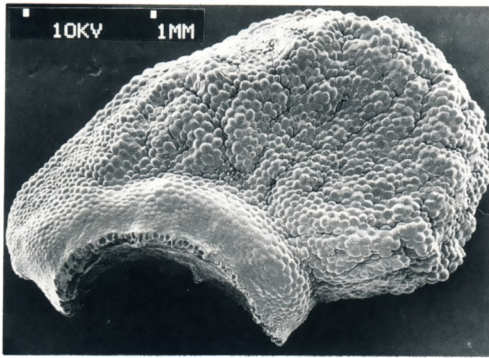
De meestal onvertakte, in lagere regionen groeiende planten, die over het algemeen kleiner zijn dan die uit hogere regionen,

zijn in het dominante gramma gras nauwelijks te zien. Hierbij komt nog het in bepaalde delen van het jaar terugtrekken in de bodem, wat zeker is ontwikkeld om beter te kunnen overleven; *P. paradinei* behoort dan ook tot de groep van de "schrompelsoorten". De variabiliteit van de afzonderlijke planten ten opzichte van het totale bestand is gering.

De door Backeberg uitgewerkte verschillen, vooral die van de dorenstructuur, zijn onvoldoende voor een aparte status als geslacht. Gezien vanuit de morfologische bouw komt *Pediocactus paradinei* sterk overeen met *P. simpsonii*. De gelijkenissen in habitus, bloem, vrucht en zaad zijn groot. Het verschil zit in de haarachtige bedoorning van *P. paradinei*, of dit voldoende is voor een aparte soort kan zelfs betwijfeld worden.

Net als voor alle *Pediocactus* is de kweek eenvoudig, alhoewel enten sterk wordt aanbevolen. Twee- tot driejarige geënte zaailingen zijn bloeibaar. In cultuur kunnen de haarachtige dorens langer worden dan in de natuur.

Met zijn fascinerende bedoorning is het een van de mooiste Noord-Amerikaanse cactussen en derhalve is bij velen de wens

Zaad van *Pediocactus sileri*.
Van boven naar beneden: zij-aanzicht, hilum en sterk
vergroot zij-aanzicht

Zaad van *Pediocactus paradinei*.
Van boven naar beneden: zij-aanzicht, hilum en sterk
vergroot zij-aanzicht

aanwezig een exemplaar in de kas te hebben. In Europa is voldoende gecultiveerd materiaal in omloop en uit zaad heeft men snel bloeibare planten. Derhalve is er geen enkele reden de groeiplaatsen te plunderen. Toch is de opname in bijlage I

van de Conventie van Washington gerechtvaardigd ter meerdere zekerstelling van de natuurlijke populaties.

Postfach 510, 6800 Mannheim Duitsland

Pediocactus sileri fh 200, Coconino Co, Arizona.
Met krachtige, licht gebogen centrale dorens

Pediocactus paradinei fh 052, Coconino Co, Arizona.
Buitengewoon groot exemplaar

EIGEN RISICO

Gerard de Lange

Na een klein maar pijnlijk ongelukje met een *Opuntia antigordijniana* in onze vensterbank, had ik mijn vrouw beloofd geen gevaarlijke planten met stekels, dorens of wat daarop leek, te huisvesten in onze voorkamer. Ons zontje van twee jaar was de box ontgroeid en dus bezig zijn wereld, onze woonkamer, te verkennen. De belangstelling, die hij aan de dag legde voor onze kamerplanten was beangstigend en ontaardde al gauw in pure ontleedkunde. Enkele planten hebben inderdaad hun lichaam aldus aan de wetenschap ter beschikking moeten stellen.

Veiligheidshalve werden ook een *Dieffenbachia* en de Christusdoorn verbannen naar een andere ruimte. Hiermee werd de woonkamer officieel peuter-vriendelijk verklaard.

Ik had nog geen kas tot mijn beschikking maar was wél totaal bezeten van cactussen, derdegraads verslingerd volgens anderen. Met een vriend, net zo maf als ik, werd zelfs een reis per trein ondernomen naar Van Donkelaar in Werkendam, het Mekka voor cactofielen en succulentieten. We raakten dan ook in een bijna religieuze

vervoering bij het zien van zoveel moois. Helemaal te gèk was vooral de enorme collectie *Lithops* die de Heer van Donkelaar daar had staan. Rijen van die mooie ouderwetse zaaitesten stampvol met levende steentjes, variërend in kleur van lichtgrijs via zachtgroen en -bruin tot pimpelpaars. Adembenemend mooi! Ik was meteen verloren. Totààl...!

Stante pede, en staande de vergadering wilde ik meteen van de mooiste soorten een aantal exemplaren aanschaffen. Uiteraard was de Heer van Donkelaar niet bereid zijn prachtige groepen *Lithops* te ruïneren ten behoeve van de eerste de beste beginneling.

En gelijk had ie! Want dé manier om *Lithops* te kweken is... Zelf zaaien!

Zaden had hij ruimschoots in de aanbieding voor een prijs die ons wel paste.

Heel moeilijk vond ik het, een keus te maken uit de keurige zaadlijst. De nietige plantjes droegen zéér welluidende namen. Het leek wel een transferlijst van Braziliaanse topvoetballers. Ik kwam er dan ook niet uit en bestelde domweg vijf zakjes *Lithops*zaad. U weet hoe dat gaat: Van die bruine, die lichtgrijze, die groene, die gevlekte donkerbruine en vooral....die rooie! (*Lithops optica* cv 'Rubra').

Als in een roes reisde ik terug naar Joure, dromend van bakken vol felgekleurde steentjes, levende steentjes nog wel!

Mijn gelukzalige stemming steeg ten top toen mijn reisgenoot zeer terecht opmerkte dat ik met het telen van dit doornloze gewas, heel listig de "huiskamer-veiligheidswet" kon omzeilen die ik ten overstaan van mijn vrouw had ondertekend.

De vijf porties zaad ontkiemden voorspoedig, waarschijnlijk door een nog ruimere portie beginnersgeluk. Van trots liep ik bijna naast mijn schoenen en zelfs mijn vrouw vond "die bak grint" wel aardig. Ik waardeerde dat uitermate en ging zelfs zover dat ik na elke cactustrip bloemen

voor haar meebracht en voor mijn zoon zo nu en dan een originele "Dinky-Toy" model-auto. Eens zelfs een goedwerkend kiep-autootje.

Hij was daar zeer mee verguld en speelde er braaf mee tussen de bloempotten op de vier meter lange vensterbank. Toch had ik zijn intelligentie onderschat. Schromelijk. Hij begreep donders goed, dat men met een vrachtauto iets dient te vervoeren, zéker met zo'n zelflossende kiep-auto. Geregeld zag hij onze overbuurman met zijn vrachtauto suikerbieten vervoeren. Gekweld door dadendrang moet het kereltje gezocht hebben naar een qua verhouding en afmeting gunstig alternatief voor de lompe suikerbieten.

Dan slaat het noodlot toe....zijn speurend oog valt op het bakje met kleurige *Lithops*. Ideaal van formaat en....zonder stekels. Ze staan gewoon voor het grijpen.

Geheel onkundig van dit drama kom ik 's avonds thuis van mijn werk en vraag zoals gewoonlijk of Pieter leuk had gespeeld. Als antwoord stopte hij zijn kleine warme knuistje in mijn hand en voert me trots mee naar het verste eind van de vensterbank.

En ja hoor....daar lagen, keurig per kleur gesorteerd met de etiketjes erbij, vijf hoopjes afgedraaide *Lithops*. Het schaalpje op het andere eind van de vensterbank was woest en ledig. Zo moet de Schepping er dus ongeveer hebben uitgezien voor er serieus werk van werd gemaakt. Ik werd bijna onwel en trok wit weg.

Even speelde ik met de gedachte om de biljetjes van het ventje "optica rubra" te slaan of zijn piepkleine spaarrekening op rood te zetten, toen mijn vrouw me voorhield, dat dit voorval waarschijnlijk gerekend moest worden onder het hoofdstuk "eigen risico". Weet u dat de naam Pieter eigenlijk betekent: steen of rots....?

BOOMVORMEN

SUCCULENTE 'BONSAI'

Jan Essers

Ja, ook wij als succulentenverzamelaars hebben wel bomen in een pot.

Dat betekent het woord 'bonsai'

namelijk: boom in pot.

Iedere liefhebber is op zijn eigen manier gefixeerd op vormen. De één op bollen, de ander op zuilen en weer een derde valt op bruine of witte planten. Natuurlijk zijn we allen enthousiast wanneer in het voorjaar de nieuwe groei de 'koppen' siert met de meest kleurrijke bedoorning.

In dit artikel gaat het nu eens niet over mooie bloemen of een nieuwe variëteit, doch om min of meer boomvormige groeiwijzen, dwars door de geslachten heen. Het grote voordeel van de boomvormen is dat we na een aantal jaren, als ze te groot worden voor onze vensterbank of kas, stekjes kunnen nemen. We kunnen die weer bewortelen, laten groeien en er andere liefhebbers mee plezieren. Trouwens, bloeien doen de meeste van deze planten ook nog. De hierna volgende soorten zijn slechts een greep. Men kan de lijst uitbreiden met flink wat meer soorten uit ons succulenten-

bos. Alle hier genoemde planten worden bij mij koud en droog overwinterd bij 3-5 °C. Dit geldt niet voor de *Euphorbiaceae*, die liever een temperatuur hebben van 12-15 °C.

Tephrocactus articulatus var. inermis

Deze soort komt voor in de centrale provincies van West-Argentinië. De plant heeft een grijsbruine gloed over de leden. De doornloze areolen zijn slechts bezet met korte glochiden en wat wolharen. De cladoden lijken enigszins op denne- of sparreappels. De lengte van de leden varieert van 2 tot 15 cm.

Tephrocactus articulatus var inermis
Foto's van de schrijver

Austrocyliandropuntia inarmata

Tephrocactus articulatus var. oligacanthus

Deze plant komt net als de vorige uit Argentinië. Aan de bovenzijde vertoont hij sporadisch één tot twee lange doorns in de areolen. Deze zijn steviger dan bij *Tephrocactus diadematus* var. *papyracanthus*. Hij behoort bij mij in de kas tot de gemakkelijke bloeiers onder de Tephrocactussen. De witte bloem heeft een doorsnee van 2-3 cm en de duur van de bloei is één tot twee dagen.

Tephrocactus weberi var. setiger

Ook deze Tephrocactus heeft Argentinië als thuisland. De uitbundige witte bedorning is zeer decoratief. De soort zelf heeft kortere doorns en er is ook een variëteit met bruine doorns. Die plant heet *T. weberi* var. *dispar* en bloeit met gele bloemen.

Tephrocactus dimorphus var. pseudoraupianus

Deze soort groeit in het gebied van Coquimbo in Chili. Het is een gemakkelijke mooie plant. Kenmerkend voor de soort zijn de duidelijk ontwikkelde wit tot gele glochidenkussentjes in de areolen, waaruit de lange doorns straalsgewijs tevoorschijn komen. De planten stekken gemakkelijk. Wanneer een tak van de plant scheef gaat hangen en de grond raakt, kunnen zich uit de zijkant van de cladoden worteltjes ontwikkelen terwijl de tak niet afgebroken is. In dat geval zijn eventueel te nemen stekken zeer snel weer aan de groei.

Austrocyliandropuntia inarmata

Deze plant hoort thuis in Bolivia. De soortnaam *inarmata* duidt op het vrijwel ontbreken van doorns. Een onschadelijk plantje dus voor de vensterbank. Het nadeel van Austrocyliandropuntia's en Tephrocactussen is dat ze in de droogteperiode hun cladoden bij aanraking kunnen laten vallen. Dat betekent uiteraard wel veel stekken voor anderen. De bloem is rood, heel apart. In het voorjaar blijven de nieuwe blaadjes op de cladoden lang aanwezig, wat de sierwaarde verhoogt. In de droogteperiode gaan de blaadjes echter door uitdroging verloren.

Euphorbia aeruginosa

De succulente Euphorbia's komen overwegend uit Afrika en deze plant komt in het oostelijk deel voor. De blauwgroene vierkante stengels hebben een bruine tekening rond de stekels. De stekels zelf kunnen een mooie bruinrode gloed aannemen. De bloemen van Euphorbia's zijn, uitzonderingen daargelaten, niet spectaculair te noemen. De kleine gele bloempjes van deze soort ontleen hun sierwaarde dan ook vooral aan hun aantal.

Cylindropuntia brasiliensis

Het zal niemand verbazen dat deze soort gezien de naam in Brazilië voorkomt, maar hij groeit verder tot in Oost-Peru en in Argentinië, Bolivia en Paraguay. Deze soort heeft dus een zeer groot verspreidingsgebied. Het is een zeer snelle groeier die veel in plantencentra wordt aangeboden. Tijdig stekken nemen om te laten bewortelen voor weer nieuwe boompjes. De bloei is geel.

Cylindropuntia spec.

De naam van deze plant is me niet bekend, maar het is een mooie decoratieve vorm, wat de reden is dat hier toch een afbeelding wordt opgenomen.

Cylindropuntia leptocaulis.

Het land van herkomst is het zuidelijk deel van de Verenigde Staten en aangrenzend Mexico. De lange stengelleden, waar de benaming naar verwijst, zijn sporadisch met een rechte priemende doorn bezet. Op de hoofdstengels vormen zich korte zijstengeltjes die in geval van aanhoudende droogte weer afvallen.

Cylindropuntia 'kelvinensis'?

Ja, met een vraagteken. Deze soort heb ik een keer in Zuid-Frankrijk verworven en nog een keer in Engeland en beide onder dezelfde naam. In de boeken kan ik de soort echter niet terugvinden. Misschien is het een heksenbezemgroeier van een bepaalde opuntiasoort, veroorzaakt door een micro-organisme? De plant lijkt door zijn vorm op de lastig te kweken *Maihuenia poeppigii*. Al met al een zeer decoratieve plant.

Cylindropuntia spec.

Ik heb deze plant uit de botanische tuin van Heidelberg (Duitsland). Hij lijkt enigszins op *Cylindropuntia tunicata*, wat

Cylindropuntia brasiliensis

Cylindropuntia spec.

Euphorbia caput medusae

de cladoden betreft. De areolen zitten namelijk ook steeds op een uitstulping van het oppervlak. De beruchte bedoorning van *C. tunicata* ontbreekt bij deze soort echter.

Cylindropuntia 'kelvinensis'

Euphorbia caput-medusae

Het gebied van herkomst is zuidelijk Afrika. De vorm van de plant heeft de beschrijver doen herinneren aan de mythologische Medusa met slangen op haar hoofd. De stam kan wel acht centimeter dik worden, maar daar gaan vele jaren overheen. De bloei vindt plaats op de uiteinden van de zijstengels. Het zijn kleine gele Euphorbiabloempjes, die wat nectar afgeven. Stekken van de zijstengels is mogelijk, maar er treedt dan een aanzienlijke hoeveelheid melksap uit. Dit sap is overigens giftig en bij aanraking met de slijmvliezen of de ogen treedt heftige irritatie op. De sapstroom stolt direct door het bestrooien met wat fijne as of begieten met wat water.

Hokkelenberg 8, 6444 AG Brunssum.

Naamgeving

Volgens de naamgeving van de IOS worden *Tephrocactus* en *Cylindropuntia* tot *Opuntia* gerekend.

ENKELE KRITISCHE NOTEN BIJ DE CONSENSUS VAN HUNT EN TAYLOR

Sjef Theunissen

Toen op het eind van de vijftiger jaren de I.O.S. (International Organization for Succulent Plant Study) werd opgericht, was dit niet in de laatste plaats het werk van onze oud-voorzitter, wijlen de heer Buining. Hij hield zich toen al enkele decennia bezig met cactussen en had contacten over de hele wereld. Hij was persoonlijk bekend met o.a. Curt Backeberg en Franz Buxbaum en tot zijn intieme vrienden konden Alberto Friç en Kurt Kreuzinger gerekend worden. Namen, die ook de cactuswereld in de dertiger en veertiger jaren deden schudden. Buining was van mening, dat samenwerking tussen wetenschapsmensen en serieuze liefhebbers de problemen, die er bij de systematiek van de cactussen regelmatig opdoken, grotendeels zou kunnen oplossen.

Zelf geen botanicus, maar zeer geïnteresseerd in de problematiek, stak hij o.a. zijn licht op bij de heer Boom in Wageningen. Deze moedigde hem aan en zo ontstond langzamerhand een groepje mensen dat hun inspanningen wilden organiseren binnen een internationale studiegroep. De leden konden nieuwe leden voorstellen, waarvan zij op grond van publicaties op het gebied van succulenten of hulp daarbij, dachten dat die zich eveneens serieus met de problematiek zouden en konden bezighouden. Daardoor bestond de IOS in de eerste decennia dan ook voor een groot gedeelte uit geïnteresseerde liefhebbers, waarbij de Nederlanders en Belgen een ruime plaats innamen.

Inmiddels lijkt het erop, dat de IOS bestaat uit een select gezelschap van min of meer

welgestelde heren, die toch wel op zijn minst een zekere opleiding in de Botanica genoten moeten hebben. De congressen worden verspreid over de hele wereld gehouden en zijn vanwege de bijkomende kosten nauwelijks meer bij te wonen voor de gewone liefhebber. Doordat het lidmaatschap aan ballotage onderworpen is, kan de groep zelf zorgen dat slechts gelijkgezinden als nieuw lid toetreden.

Wie naast de contributie een gift van minimaal Sfr 100 in het IOS Research Funds stort, kan in het eerstvolgende nummer op een bijzondere vermelding rekenen. Een pijnlijke regeling voor de minder draagkrachtige leden, die zich een dergelijke aderlating niet kunnen veroorloven en volstaan met een kleinere bijdrage! Dit kan zeker niet de bedoeling van de oprichters zijn geweest!

Wie enigszins thuis is in de literatuur op het gebied van cactussen en vetplanten zal weten, dat verreweg de meeste boeken van de hand van niet-botanici stammen. Er zijn slechts weinig gespecialiseerde boeken van de hand van vaklieden: Schumann schreef zijn *Gesamtbeschreibung* en Britton & Rose schreven hun standaardwerk *The Cactaceae*. Wat daarna is verschenen, is bijna voor 100% van de hand van liefhebbers, die probeerden een totaaloverzicht te geven of die een monografie over één van de vele geslachten samenstelden. Kennelijk hadden de beroepsbotanici niet voldoende interesse in de *Cactaceae* om er zich mee in te laten. Het spreekt vanzelf, dat de door liefhebbers geschreven werken in vele opzichten niet voldoen aan de eisen, die de

vaklieden stellen.

Tijdens het 18e IOS- congres in juni 1984 te Frankfurt heeft zich een groep specialisten in de taxonomie gevonden in een werkgroep en zich gebogen over de noodzaak van een overzichtelijke indeling van de *Cactaceae*. Vooral de heren Hunt en Barthlott hadden hierop aangedrongen. Ten behoeve van o.a. de European Garden Flora, een standaardwerk voor de juiste naamgeving van allerlei planten die van economisch belang zijn, was het wenselijk tot overeenstemming te komen met betrekking tot de indeling van de geslachten der *Cactaceae*. In Frankfurt was men het er algemeen mee eens, dat het aantal geslachten beperkt moest worden, er zou in augustus 1984 in Kew over doorgepraat worden. Deelnemers aan de gesprekken in Frankfurt waren de heren Anderson (USA), Barthlott (BRD), Eggli (CH), Hunt (GB), Kiesling (ARG), Leuenberger (BRD) en Taylor (GB).

In Kew waren het: Anderson, Barthlott, Hunt, Leuenberger, Sanchez- Mejorada (MEX) en Taylor.

Naast Dr. Anderson waren verschillende specialisten uit de USA uitgenodigd die evenwel verhinderd waren of in het geheel niet reageerden.

Na de bijeenkomst in Kew ontvingen de leden van de Werkgroep een eerste ontwerp, dat ook aan andere leden van de IOS ter beschikking werd gesteld. Aan welke criteria deze laatste leden moesten voldoen is niet duidelijk. Het eerste ontwerp diende als basis voor verdergaande gesprekken in juli 1985 te Zürich.

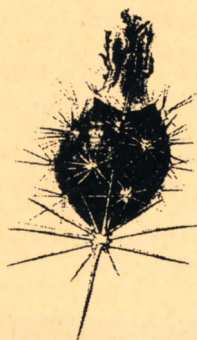
Aan de bijeenkomst te Zürich namen alle leden van de Werkgroep met uitzondering van Dr. Kiesling deel. Daarnaast waren nog andere deelnemers bij de discussie aanwezig, waaronder de heren Braun (BRD), Heil (USA), Hilgert (BRD), Mauseth (USA) en Supthut (CH). Na de bijeen-

komst werd een herzien ontwerp voorbereid in Kew en voor publicatie in *Bradleya* geaccepteerd. In november 1985 ontvingen alle betrokkenen, alsmede de heren Donald (GB), Mottram (GB) en Spanowski (DDR) een kopie. Commentaar en correcties werden ontvangen van Braun, Donald, Eggli, Gibson (USA), Kiesling, Leuenberger en Mottram. Deze aanvulling werd verwerkt in *Bradleya* 4/1986.

Uit het bovenstaande valt op te maken, dat er 16 personen tenminste één keer aan een zitting over deze problematiek hebben deelgenomen, of er schriftelijk commentaar op hebben gegeven. Op het voorgelegde ontwerp hebben slechts 7 deelnemers gereageerd. De gepubliceerde lijst heeft geenszins de pretentie volledig of definitief te zijn; zij is meer bedoeld als basis voor verdere discussie tussen de auteurs ervan en voor bredere bespreking. Omdat betrouwbaarheid en stabiliteit in de indeling en naamgeving zowel voor wetenschapsmensen als voor liefhebbers wenselijk zijn moet gestreefd worden naar:

- a. internationale overeenstemming met betrekking tot de indeling en
- b. verbeterd overleg alvorens over te gaan tot publicatie van grotere taxonomische veranderingen.

Helaas wordt niet vermeld tussen wie dat overleg moet plaatsvinden. Indien het ook voor liefhebbers belangrijk is om tot een duidelijke indeling te komen, dan kunnen deze liefhebbers mijns inziens niet buiten beschouwing gelaten worden bij het opstellen van zo'n indeling. Terecht stellen Hunt en Taylor in *Bradleya* 4/1986 dat geen enkel bestaand systeem bevredigend is en dat ook zij dit niet kunnen oplossen, maar het kan toch niet zo zijn, dat de wetenschappers zich ruim 60 jaar afzijdig hebben gehouden en nu plotseling alles wat geïnteresseerde liefhebbers, vaak ten koste van grote moeite en inspanningen, waarvan

BEZOEK DE ALGEMENE LEDENVERGADERING
OP ZATERDAG 15 OKTOBER (ZIE PAGINA 71)

OKTOBER 1994

NEDERLANDS BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS VAN
CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Succulenta

BESTUUR

Voorzitter: K.F. Zaunbrecher, Jan Glijnisweg 64,
1702 PD Heerhugowaard, tel. 02207 - 46961

Secretaris: J. van Alten, Richard Burtonstraat 1,
1325 KK Almere-stad, tel. 036-537.69.70

Penningmeester: J.A.M. Schellart, Clarionlaan 12,
2082 HJ Santpoort - Zuid.

2e Secretaris: Mevrouw. J.M. Smit-Reesink, Prins
Willem Alexanderlaan 104, 6721 AE Benne-
kom, tel. 08389-17551.

Propaganda: P.J.M. Knippels, Aakwerf 9, 2804 MZ
Gouda, tel. 01820-37364.

LIDMAATSCHAP

Verzoeken om inlichtingen, aanmeldingen en
opzeggingen (vóór 1 december) schriftelijk bij de
ledenadministrateur: M.J. van Eijdsen, Postbus
584, 7900 AN Hoogeveen..

Kosten lidmaatschap:

leden in Nederland en België f 40,-/Bfrs 725,
hier wonende jeugdleden f 20,-/Bfrs 365;
elders wonende leden f 50,- per jaar

FINANCIËLE ZAKEN

Betalingen via de bankrekeningen van SUCCU-
LENTA SANTPOORT:

In Nederland: rekening nr. 55.32.38.981 bij de
ABN/AMRO of rekening nr. 680596 bij de
Postbank.

In België: Rekening nr. 000.1141809-22 bij de
Belgische postgiro

In Duitsland: Rekening nr. 15.65.907/019 bij de
ABN/AMRO te Aachen, BLZ 390.10200

Overige landen in Europa: bij voorkeur per ge-
kruiste (crossed) Eurocheque.

TIJDSCHRIFT SUCCULENTA

Het verschijnt 6 maal per jaar in de even maan-
den.

KOPIJ

Kopij voor het tijdschrift zenden aan Mevrouw.
J.M. Smit-Reesink, Prins Willem Alexanderlaan
104, 6721 AE Bennekom.

Kopij voor het eerstvolgende nummer van het
verenigingsnieuws voor het eind van de even
maanden te zenden aan: J. van Alten, Richard
Burtonstraat 1, 1325 KK Almere-stad.

Advertentie tekst voor plaatsing in het volgende
nummer inleveren voor het einde van de even

maanden bij Mevrouw. J.M. Smit-Reesink, Pr.
Willem Alexanderlaan 104, 6721 AE Benne-
kom. Tel. 08389-17551.

REDACTIE

L. Bercht, Veerweg 18, 4024 BP Eck en Wiel.
L.E. Groen, Heelsumseweg 49, 6721 GR Benne-
kom.

J.J. de Morree, Kon. Emmalaan 23, 2264 SH
Leidschendam.

A.B. Pullen, Rinkslag 19, 7711 MX Nieuwleusen.

A. van Uijen, Graadt van Roggenweg 5 b, 3531
AA Utrecht

B. Zonneveld, Schubertlaan 196, 2324 BC Leiden.

Lay-out: A. van Zuylen, Hoefstraat 9, 5345 AM
Oss.

Secretariaat: Mevr. J.M. Smit-Reesink, Prins
Willem Alexanderlaan 104, 6721 AE Benne-
kom.

ADVERTENTIETARIEVEN

1/16 pag. f 30,-/Bfrs 600, 1/8 pag. f 55,-/Bfrs
1100, 1/4 pag. f 85,-/Bfrs 1700, 1/2 pag. f 140,-
/Bfrs 2800, 1/1 pag. f 240,-/Bfrs 4800. Kortingen
op aanvraag.

VERKOOP LOSSE NUMMERS

Via de boekenbeurs, zie onder instellingen

INSTELLINGEN

BIBLIOTHEEK

W.P.C.H. Bervoets, Mozartstraat 108, 7391 XM
Twello; tel 05712-72841.

CLICHÉFONDS

J. Schraets, Geuldersedijk 2, 5944 NH Arcen. Tel.
04703-2913

DIATHEEK

J. Deckers, Hertogstraat 39, 6441 HA Brunssum.
Tel. 045-272461

PLANTENCENTRALE

Mevr. E. van Die-van Wijnen, Molenweg 56, 6741
KM Lunteren. tel. 08388-3579.

BOEKVERKOOP EN VERENIGINGSARTIKE- LEN

Mevr. E. van Die-van Wijnen, Molenweg 56, 6741
KM Lunteren. tel. 08388-3579. Zie elders in het
verenigingsnieuws voor gedetailleerde opgave.

BOEKENBEURS

W. Alsemgeest, Stadhouderslaan 3, 3417 TT
Montfoort. tel. 03484-71083

bijgewerkt t/m juli 1994, op postcode.

NEDERLAND

Varkevisser-Gobets M., Benedenlang 221, 1025 KH Amsterdam.
 Groot A. de, Pieter Vlamingsstraat 222, 1093 DJ Amsterdam.
 Buts-Visser E.A., Voorhaven 76, 1135 BS Edam.
 Bijleveld mw L. van, Oranjeweg 3, 1241 XN Kortenhoef.
 Mast F. v/d, IJdoorn 67, 1503 HC Zaandam.
 Bakker R., Beukenlaan 91, 1613 TC Grootebroek.
 Vemakas, Pletering 1-3, 1678 HL Oostwoud.
 Sprenger M., Dirk Klompweg 106, 1861 NG Bergen.
 Kloos G., William Boothstraat 24, 2037 SJ Haarlem.
 Miermet R., Schouthof 7, 2221 GX Katwijk.
 Egmond Mw E.B. van, Zonnebloemstraat 316, 2223 VV Katwijk.
 Vlucht N. v/d, Chopinlaan 78, 2253 BX Voorschoten.
 Bond A.J.W., Postbus 1016, 2260 BA Leidschendam.
 Koolen N., t Lienplantsoen 21, 2264 MA Leidschendam.
 Libochant W.F., Heidezegge 6, 2318 ZE Leiden.
 Muller B.M., Haagweg 206, 2324 NB Leiden.
 Burg-v.d. Voort M.A.P. v.d., Dijkstraat 32, 2332 VS Leiden.
 Koet H.A., Coornhertdreef 38, 2353 CG Leiderdorp.
 Pieterse-Laitos E., Antoniusstraat 27, 2382 BD Zoeterwoude.
 Andridi V., B. Wolffstraat 68, 2533 HR Den Haag.
 Berg P. v/d, A. van Schendelplantsoen 166, 2624 CX Delft.
 Sulc P., Aart v/d Leeuwlaan 67, 2624 PL Delft.
 Maarel G. v/d, Sweelinckstraat 5, 2670 TP Naaldwijk.
 Helmich J.M., Kuiperstraat 36, 2673 BC Naaldwijk.
 Zwir B., Palestrinarode 4, 2717 GB Zoetermeer.
 Ferwerda J., Laurahoeve 16, 2804 JH Gouda.
 Minnaard-Graaf P.M., H.R. Holststraat 3, 2902 AE Capelle a/d IJssel.
 Elst B.G. v/d, Bonefanten 13, 2907 NA Capelle a/d IJssel.
 Kreulen-v/d Ley E., Veld en Beemd 22, 2923 ES Krimpen a/d IJssel.
 Docters-van Leeuwen J., Nieuwe Veer 77, 2959 AM Streefkerk.
 Veld A. de, Rembrandtstraat 154, 3035 LG Rotterdam.

dam.
 Weerheim A.M., Lemkensstraat 133, 3042 PE Rotterdam.
 Minkema R., Vlashagen 35, 3078 SK Rotterdam.
 Kramer Branningen-Weisz J.H. van, Parkweg 286, 3119 CS Schiedam.
 Freher-Breedveld C.F., Bankasingel 69, 3131 ZB Vlaardingen.
 Broere B.P., Elritsstraat 194, 3192 CH Hoogvliet.
 Regt M. de, Geepstraat 37, 3192 HB Hoogvliet.
 Dijkstra B., Oliphantspad 8, 3218 AP Heenvliet.
 Rijken A., M.L. Kingerf 43, 3263 EN Oud-Beyerland.
 Raad J. de, Stratosfeerstraat 91, 3328 GN Dordrecht.
 Juffermans H.T., Alkmaderschans 42, 3432 AK Nieuwegein.
 Zuyderduin-de Winter L.J., Prof. Lorentzlaan 46, 3769 GH Soesterberg.
 Burg E. v/d, Weth. Rebellaan 120, 3771 KA Barneveld.
 Jongejan K., van Oldebarneveldlaan 32, 3818 HB Amersfoort.
 I.P.P.S., Postbus 15, 4250 DA Werkendam.
 Duivenvoorde M., Veersesingel 196, 4332 TG Middelburg.
 Henskes C.G., Baljuwlaan 46, 4336 GL Middelburg.
 Polderman B., Romp 17, 4336 JL Middelburg.
 Uytdevillegen R., Kerkhoekstraat 45, 4431 AN s Gravenpolder.
 Wikkerink-Schnitzler O., Noordstraat 19, 4571 GB Axel.
 Kalse J.H., de Beemd 12, 4907 EP Oosterhout.
 Pessers A., Griegstraat 84, 5011 HR Tilburg.
 Bikker Hugo, L. Zandschelaan 46, 5171 TG Kaatsheuvel.
 Bik P.E.W., J. van Speykstraat 14, 5262 CN Vught.
 Wesel L., Chopinstraat 17, 5481 LN Schijndel.
 Loon H.P.J. van, Drosserstraat 132, 56230 RJ Eindhoven.
 Wijdeven A. v/d, Vignolaweg 12, 5624 CG Eindhoven.
 Rosmalen P. van, Sleedoorlaan 29, 5672 BL Nuenen.
 Vroenhovens Mw M. van, Speelheideweg 59, 5683 JH Best.
 Seepers Dr. F.A., Korhoender 23, 5754 DD Deurne.
 Verrijdt P.J.M., Geysterseweg 29, 5807 AT Oostrum.
 Slits-Troisfontaine J., Prins Clausstraat 5, 5953 NG Reuver.
 Jacobs F.M., Kwistbeeklaan 32, 5991 XJ Baarlo.

NIEUWE LEDEN - 2

Weerts F., Wilhelminasingel 38, 6001 GV Weert.
Beckers J.P.E., Wilhelminastraat 11, 6065 AK
Montfort.
Schreurs P., Koppelstraat 7, 6088 EM Roggel.
Hannen R.E.P., Boslaan 2, 6097 EJ Heel.
Dhr. Gielissen, Ad. van Scharmlaan P42, 6226 EW
Maastricht.
Soetekouw M.W.M., Hogestraat 40, 6651 Druten.
Beumer G.H., Floralaan 13, 6707 HM Wageningen.
Wichers J.H., Rijnhof 2, 6715 LS Ede.
Wevers-te Brake Mw. A., Misterstraat 3, 7101 EN
Winterswijk.
Pilot A., Anna Bijnsstraat 28, 7552 NC Hengelo.
Nijland S., Kroosstraat 4, 7601 TV Almelo.
Voorde B.R.C. ten, Vlas 8, 7623 HR Borne.
Pistor S.J., Hoofdstraat 32, 7981 AA Diever.
Meer R.A. v/d, Venussulp 15, 9051 MD Stiens.
Westerhof Mw T., Parachute 4, 9102 DS Dokkum.
Stroetinga G., Zuidlaarderweg 40, 9479 TJ Noord-
laren.
Ackerman Geert, Postbus 388, 9640 AJ Veendam.
Berge Dr. C.D.M. ten, Mozartstraat 32, 9722 ED
Groningen.

CONTRIBUTIEBETALING BUITENLANDSE TIJDSCHRIFTEN

ALGEMENE REGELS

1. U dient er voor te zorgen, dat degene die de contributie int uiterlijk op 15 december over Uw bijdrage (vermeerderd met f 1,= per tijdschrift/abonnement als bijdrage in de bank/portokosten) beschikt. Denk aan de decemberdrukke bij Postgiro en banken.

1. Als U de koers zelf wilt berekenen, moet U het hoogste bedrag voor de betreffende valuta berekenen, dat U dagelijks in de krant kunt vinden onder koersberichten. Het laagste bedrag is het bedrag, dat de bank U voor de vreemde valuta terugbetaalt. U kunt natuurlijk het juiste bedrag ook door de postgiro of bank laten berekenen. De Postgiro berekent steeds een erg gunstige koers.

3. U dient bij Uw betaling steeds Uw lidmaatschapsnummer, te vinden op de adresband, te vermelden.

Voor het **ENGELSE** tijdschrift en de **VETPLANTENVERENIGING VAN SUID-AFRIKA** heeft de heer Vis zich bereid verklaard, de contributie centraal te innen. Wie van zijn diensten gebruik wil maken, moet zijn bijdrage(n) sturen aan: bankrekening 5534 19 447 t.n.v. Dhr. E. Vis, Hunnenpad 8, 3881 MB Putten. (tel.: 03418-53100)

Coblijn A.B., Toplicht 13, 9732 HA Groningen.
Olivier A., Meerweg 62, 9752 JJ Haren.
Veenstra-Tuitman A., Kerkdreef 23, 9821 PR
Oldekerk.
Zwart A., Uitwierderweg 52, 9933 GT Delfzijl.

BELGIË

Demeerleer J., Verbindingsstraat 6, 1790 Teralfene.
Wael J. de, St. Romuldusstraat 109, 1851 Hum-
beek.
Verhaegen W., Schoolstraat 26, 2300 Turnhout.
Tilborg J. van, Vogelenzangstraat 65, 3070 Kort en
Berg.
Marien S., Heidestraat 105, 3920 Lommel.
Deckers R., Abindonstraat 118, 9100 St. Niklaas.
Impe J. van, Galeidestraat 8, 9200 Dendermonde.

DUITSLAND

Ettelt Dr. J., Burgsdorfstrasse 22, 1169 Dresden.
Jongen H., Oststrasse 13, 52134 Herzogenrath 3.
Behrend Buchhandl., Postfach 1206, 53002 Bonn.

Voor het **AMERIKAANSE** tijdschrift wil de heer de Looze graag de administratieve rompslomp op zich nemen. Wilt U wel zo vriendelijk zijn om Uw contributie te betalen, zodra U daartoe bent uitgenodigd door middel van het bijgelegde enveloppe? Zijn gegevens: Postbank 919900 van Dhr. H. de Looze, Kavelweg 20, 8181 SX Heerde (tel.: 05782-2793).

Voor het **DUITSE** tijdschrift (KuaS en eventueel andere tijdschriften wil ondergetekende ook volgend jaar weer zijn medewerking verlenen. Indien U er voor zorgt, dat ik Uw bijdrage uiterlijk op 1 november heb ontvangen, kunt U, (behoudens kontributieverhoging) volstaan met het storten van DM 61,=. Wie na 1 november betaalt, moet DM 66,= betalen en spaart dan toch nog ca. F. 15,= uit. De gegevens zijn: Postbank 1401427 van Dhr. J. Theunissen, Vierschaarstraat 23, 4751 RR Oud Gastel. (tel.: 01651-1943)

Ten overvloede zij nog vermeld, dat U ook kosteloos (op de portokosten na), een in vreemde geldsoort uitgeschreven Eurocheque aan de betreffende penningmeester kunt sturen.

Sjef Theunissen.

BEGROTING 1995				
	1995	prognose 1994	begroting 1994	werkelijk 1993
INKOMSTEN				
Contributies	f 103.000	f 101.000	f 103.000	f 102.477
Clichéfonds	f 6.000	f 7.500	f 5.000	f 9.209
Verenigingsartikelen	f 500	f 1.000	f 1.000	f 608
Boekenbeurs	f 500	f 1.000	f 200	f 0
Rente	<u>f 5.500</u>	<u>f 6.000</u>	<u>f 8.600</u>	<u>f 10.969</u>
	f 115.500	f 116.500	f 117.800	f 123.263
	=====	=====	=====	=====
UITGAVEN				
Tijdschrift	f 87.000	f 90.000	f 88.000	f 92.973
Bibliotheek	f 1.500	f 1.500	f 1.200	f 1.114
Diatheek	f 500	f 0	f 400	f 0
Algemene vergaderingen	f 3.000	f 2.000	f 3.000	f 6.395
Propaganda	f 4.000	f 2.000	f 2.000	f 2.628
Subsidie afdelingen	f 0	f 0	f 0	f 250
Nieuwe handleiding	f 0	f 0	f 0	f 12.355
75-jarig bestaan	f 0	f 11.500	f 9.000	f 0
Enquête leden	f 0	f 4.200	f 4.000	f 0
Reizen en vergaderen	f 5.000	f 4.500	f 6.000	f 5.641
Porti-telefoon	f 5.000	f 4.500	f 4.000	f 5.231
Bank-incassoprovisie	f 1.000	f 500	f 1.000	f 746
Materiaal	f 2.000	f 1.200	f 1.200	f 4.830
Afschrijving inventaris	f 2.000	f 1.500	f 1.500	f 1.026
Diversen	<u>f 1.500</u>	<u>f 1.100</u>	<u>f 500</u>	<u>f 687</u>
	f 112.500	f 124.500	f 121.800	f 133.876
	=====	=====	=====	=====
Voordelig/(nadelig) saldo	f 3.000	f (8.000)	f (4.000)	f (10.613)
TOELICHTING				
- Het ledental voor 1995 wordt begroot op 2575 wat gelijk is aan de begroting voor 1994. Actieve werwing zal noodzakelijk zijn om dit aantal te halen.				
- Een gemiddeld vermogen van f 100.000 tegen gemiddeld 5.5 %.				
- Om de doelstelling van het ledenaantal te halen zullen de propagandainspanningen worden verhoogd.				
- Ten behoeve van de ledenadministratie wordt een nieuwe computer met printer aangeschaft, welke in 4 jaar worden afgeschreven.				
Santpoort, 3 september 1994				

UITNODIGING

Aan de leden van Succulenta,

Met genoegens nodigt het bestuur U allen uit tot bijwoning van de algemene ledenvergadering, te houden op zaterdag 15 oktober 1994 in het Wapen van Assendelft, Dorpsstraat 533 te Assendelft (ZAANSTAD). Wij zijn hier te gast bij de afdeling Zaanstreek.

Het programma van deze dag luidt als volgt:

09.30 uur Ontvangst der leden.

10.00 uur Vergadering.

12.15 Gezamenlijke maaltijd.

14.00 uur. Voordracht door de heer Johan Pot.

15.30 Sluiting

In de diverse pauzes en tot een half uur na sluiting is er gelegenheid tot bezoek aan de boekenbeurs, die zoals altijd een royaal aanbod heeft op het gebied van onze hobby.

Aan de deelname aan de gezamenlijke maaltijd (Soep, brood en iets warmes) zijn kosten verbonden. De prijs bedraagt f 17.50 en U dient zich (gaarne vóór 5 oktober) op te geven bij de heer Rozemeyer, tel. 02982-4260 of bij de heer Arens tel. 02787-3062.

Namens het bestuur van Succulenta,
Joop van Alten, secretaris.

ROUTEBESCHRIJVING Vanaf de rondweg Amsterdam richting Zaanstad volgen en dan richting Alkmaar aanhouden. Aan het eind van de Coentunnelweg linksaf, langs de watertoren richting Assendelft. Bij de stoplichten linksaf en U bent er. Vanuit Alkmaar de richting Zaandam aanhouden. U gaat de eerste spoorwegovergang rechts over en direct voorbij het 1e stoplicht vindt U het Wapen van Assendelft.

De afdeling Haarlem heeft haar voorzitter wegens drukke werkzaamheden moeten laten gaan. De functie wordt voorlopig waargenomen door de secretaris, de heer Koerhuis.

SCHRIJVERSPRIJS DE GOUDEN PEN' 1994

Onder onze leden zoeken wij een vrijwilliger (m/v), die bereid is, mede te werken aan de selectie van de te nomineren artikelen in de jaargang 1994. Het betrokken lid dient uiteraard alle artikelen in de lopende jaargang gelezen te hebben en het decembernummer direct na verschijnen te lezen, zodat nog in december tot een nominatie kan worden gekomen. Inlichtingen en/of aanmelding bij het verenigingssecretariaat. (036-5376970)

VRIJWILLIGER (M/V) GEVRAAGD

Het bestuur wenst de reorganisatie van de redactie van ons tijdschrift SUCCULENTA te besluiten met de benoeming van een

HOOFDREDACTEUR

Deze functionaris zal worden belast met het leiden van het redactieteam, contacten met enige tientallen (wellicht 100) schrijvers, de drukkerij en het bestuur. De algemene leden vergadering zal gevraagd worden, deze nieuwe functionaris in het bestuur te benoemen.

De te benoemen hoofdredacteur zal over voldoende tijd (4 tot 8 uur per week) moeten kunnen beschikken. Ervaring opgedaan in een management-team is gewenst. De nota bestuursoverwegingen, inclusief het takenpakket, kan bij de secretaris worden opgevraagd. Gaarne zien wij Uw reacties op het secretariaat tegemoet.

AGENDA NAJAARSVERGADERING

1. Opening.
2. Goedkeuring notulen voorjaarsvergadering d.d. 28 mei 1994 te Leiden.
3. Ingekomen stukken en mededelingen.
4. Goedkeuring jaarverslag 1993 van de secretaris.
5. Oproep functie hoofdredacteur.
6. Enquête Succulenta 2000.
7. Presentatie activiteitenplan 1995.
- Pauze.
8. Benoeming leden van verdienste.
9. Begroting voor het jaar 1995.
- 10 Rondvraag.
11. Vaststellen datum en plaats voor de voorjaarsvergadering 1995.
12. Sluiting.

PROPAGANDAMATERIAAL, BOEKENVERKOOP EN VERENIGINGSARTIKELEN

Propagandamateriaal kan, tegen portovergoeding, bij mevr van Die aangevraagd worden.

Er zijn op dit moment verkrijgbaar;

- "Wat betekent die naam" een verklarend woordenboek van botanische namen van succulente- en aanverwante planten, prijs fl 15,50/ Bfrs 310.

-Gids voor het verzorgen van cactussen en andere succulenten, prijs fl 10,-/Bfrs 300.

-Discoboek Buining (duitse uitgave), prijs f 7,70/ Bfrs 150.

Verenigingsartikelen:

-de bewaarband voor het tijdschrift (1 jaargang) fl 18,-/ Bfrs 360 (vanaf 2 banden fl 16 Bfrs 320 per stuk)

-de verenigingsspeld. Deze is als steekspeld verkrijgbaar, prijs fl 4,-/ Bfrs 80.

- correspondentiekaarten uitgave 1992, prijs f 8,- Bfrs 160.

Alle artikelen franco thuis.

Bestellingen uitsluitend door overschrijving van het juiste bedrag en vermelding van het gewenste artikel op postgiro 3742400 t.n.v. Succulenta te Lunteren.

Voor België, Belgische postgirodiens rekening 000-11-41-809-22 t.n.v. Succulenta te Santpoort.

BOEKENBEURS

TE KOOP GEVRAAGD; tweedehands boeken en tijdschriften over succulenten. De boeken worden op de jaarvergaderingen aangeboden.

Aanbiedingen aan W. Alsemgeest, Stadhouderslaan 3, 3417 TT Montfoort. Tel. 03484-71083.

EERSTE RESULTAAT ENQUÊTE SUCCULENTA 2000 (3 mei - 15 juni 1994)

Alle in de genoemde periode ontvangen formulieren (838) zijn verwerkt, met uitzondering van 7 formulieren die, om uiteenlopende redenen, te onvolledig waren ingevuld.

ALGEMEEN

Aan de enquête namen deel leden uit
 Nederland 92 %
 België 8 %

NEDERLAND: Het valt op, dat in Noord Holland relatief meer verspreid wonende leden zijn (Den Helder-West Friesland-Zaanstreek-Amsterdam en Gooi- en Eemland). In het Zuidoosten (Eindhoven-Noord- en Midden Limburg) en in mindere mate ook Zuid Limburg) zijn relatief meer afdelingsleden.

BELGIË: De ontvangen formulieren kwamen uit het Vlaamse deel.

Op de vraag naar de duur van het lidmaatschap, antwoorde:
 Kortere dan 1 jaar lid 4 %
 Van 1 tot en met 3 jaar lid 17 %
 Van 4 tot en met 10 jaar lid 24 %
 Langer dan 10 jaar lid 55 %

SUCCULENTA kent een ledenverloop van 8 à 10 % per jaar. Op grond van deze cijfers zijn het vooral de nieuwe lidmaatschappen, die snel beëindigd worden.

Uit de enquête komt de volgende leeftjidsverdeling naar voren:
 Leeftijd 25 jaar of jonger 2 %
 26 tot en met 40 jaar 22 %
 41 tot en met 60 jaar 52 %
 ouder den 60 jaar 24 %

De gemiddelde leeftijd van tot afdelingen aaneengesloten leden is iets hoger dan die van de overige leden. Ook in België is slechts een klein percentage tot een afdeling aaneengesloten en ligt de gemiddelde leeftijd wellicht gelijk aan de "overige leden".

Met betrekking tot afdelingen werd opgegeven:
 Leden tot afdelingen aaneengesloten 59 %
 Overige leden 41 %

Voor Nederland zijn wij altijd uitgegaan van een verdeling van 50/50 %. De antwoorden geven

60/40 % aan. Enerzijds heeft dit te maken met een aantal leden/rechtspersoon, die niet aan de enquête hebben deelgenomen, anderzijds zullen de overige (natuurlijke) leden minder actief zijn en ook minder gereageerd hebben.

In België lijken bijna alle afdelingsleden te hebben gereageerd en dus geen 10/90 % verdeling. Hier moet toch rekening worden gehouden, dat een aantal Belgische leden een Vlaamse vereniging met een Succulenta afdeling hebben verward. Ook hier zullen verder de overige leden minder actief zijn en ook minder gereageerd hebben.

TOT AFDELINGEN AANEENGESLOTEN LEDEN

Het onderzoek naar hetbijwonen van de afdelingsvergaderingen leidde tot de volgende uitkomst:
 Bezoekt vergadering meer dan 6 maal p.j. 72 %
 3 tot 6 maal p.j. 13 %
 2 maal of minder p.j. 15 %

Uit jaarverslagen is bekend, dat tot afdelingen aaneengesloten leden gemiddeld niet meer dan 50 % van de afdelingsvergaderingen bezoeken. Ook uit deze antwoorden valt af te leiden, dat minder actieve leden in deze enquête vaker verstek lieten gaan.

Lid meerdere afdelingen 6 %
 Lid van 1 afdeling 94 %

Zoals reeds uit de antwoorden op de vraag "bent U afdelingslid" bleek, is het onze Belgische leden waarschijnlijk niet duidelijk, wat het verschil tussen een Vlaamse vereniging en een afdeling van SUCCULENTA is. In België gaf 48 % van de leden op, lid van meerdere afdelingen te zijn.

Afdelingsbijeenkomst voldoet
 goed 85 %
 matig 12 %
 slecht 3 %

Het grootste deel van de bezoekers van afdelingsbijeenkomsten is tevreden. Diegenen, die slechts matig tevreden zijn, geven hiervoor een groot aantal redenen op. Wij noemen:
Opmerkingen en klachten: Alles komt alleen op mij neer - afdeling te klein - te weinig basis informatie - te weinig tijd - te passief - te weinig actief - steeds hetzelfde - te saai - te formeel - te oppervlakkig - bijeenkomsten tekort - te laat beginnen - onordelijk verloop - te veel dialezingen - wel eens oninteressant.

Wensen: meer uitwisseling ervaringen - meer sprekers van buiten de afdeling - meer praktische tips - studie element ontbreekt - meer aandacht voor wat de vereniging is en doet - meer bezig met planten zelf - hoger niveau van sprekers - meer basis info bij voordrachten gericht tot specialisten en liever praatavonden.

Zij die slecht tevreden zijn noemen: het roken - te weinig sociaal contact en "teveel om op te schrijven".

OVERIGE LEDEN

Geen afdelingslid is men wegens	
geen/te weinig tijd	42 %
de avond	4 %
de lokatie	17 %
geen interesse	19 %
andere reden	18 %

Als andere reden wordt ondermeer opgegeven: gezondheid - nooit benaderd door een afdeling - nooit aan gedacht of vergeten - meende automatisch lid te zijn - is er nooit van gekomen - tegenwerking bestuur - te specialistisch - te veel elite - te eenzijdig - minder interessant - teveel gezelligheidsvereniging - theekransje - bingo - meer discussie over duivensport dan over planten - in afdeling geen belangstelling voor "mijn" planten - matige kwaliteit en te weinig professioneel publiek.

Van de overige leden is	
wel eens afdelingslid geweest	34 %
nooit afdelingslid geweest	66 %

Eenderde van de overige leden bestaat uit "verloren" leden van een afdeling!

Hoofdoorzaken voor vertrek uit een afdeling zijn: verhuizing - te weinig tijd - bestuursproblemen - na x jaren lidmaatschap niet interessant meer - teveel roken - verhuizing en opheffing van de afdeling.

Daarnaast worden genoemd: te weinig voorlichting - te veel dia's - binnen de afdeling te veel verschil in interessen - te algemene kletsonderwerpen - niemand doet iets aan slechthorenden - voldoende kennis opgedaan - te weinig variatie - te veel zieke planten op tombola - te laag niveau en bejaardenclub voor jongeren.

De overige leden	
volgen het afdelingsnieuws op gele pagina's	67 %
en volgen dit dus niet	33 %

Tweederde van de overige leden volgt toch de afdelingsactiviteiten!

Desgevraagd verklaren de overige leden	
geïnteresseerd te zijn in het lidmaatschap	
van een afdeling	41 %
niet geïnteresseerd te zijn	59 %

Als reden voor het niet geïnteresseerd zijn geeft men op:

De afdeling spreekt mij niet aan	38 %
Het programma is te zwaar	12 %
Het programma is te licht	5 %
Te veel verhalen en dia's	18 %
Er mist iets aan het programma	28 %

De afdeling spreekt niet aan door tijdgebrek - beperkte interesse - sociale aspect - ontbreken van interessante onderwerpen - te veel lieden aanwezig, die graag zichzelf horen - gaat weinig vernieuwing van het bestuur uit - draait om slechts enkele mensen - er wordt een soort college gegeven - wil de hobby op eigen manier beleven en teveel geleur met lootjes.

Het programma is te zwaar, omdat de hobby voor mij klein moet blijven - geen geklep - cactusen zijn leuk, dit kan niet van alle liefhebbers gezegd worden - jaarlijks komen dezelfde onderwerpen terug en voor kleine liefhebbers is een aparte opzet nodig.

Teveel verhalen en dia's van telkens dezelfde leden.

Er mist tijd - aasbloemspecialisten - het gevoel welkom te zijn!

De overige leden	
Hebben contact met andere liefhebbers	41 %
Bezoekt wel beurzen en tentoonstellingen	62 %
Heeft géén contacten met andere liefhebbers ...	31 %

Er waren hier meerdere antwoorden mogelijk!

CONTRIBUTIE

De NEE-zeggere beschouwen soms SUCCULENTA als een toko en noemen haar zelfs zo. Zo willen zij slechts betalen voor datgene, wat afgenomen en geconsumeerd wordt, zonder dat de marges hierop berekend zijn! Veelal begrijpen zij ook niet, hoe Succulenta in elkaar zit. Afdelingen zijn er alléén, als leden van SUCCULENTA zich daartoe aansluiten. Wij allen zijn dus onlosmakelijk verbonden.

Overigens zijn ook de commentaren op deze vragen slechts door een kleine groep gegeven.

gevraagd werd of ook "alléén afdelingsleden" dienen bij de dragen in de algemene kosten van de vereniging antwoord men:

Ja, iedereen moet bijdragen in de kosten van de vereniging 77 %
 Nee, niet iedereen, omdat 23 %

De Ja zeggens zijn duidelijk. Iedereen moet betalen, anders is het afdelingslidmaatschap niet mogelijk -vanzelfsprekend - dan blijft het betaalbaar - verschijnsel donateur afschaffen - donateurs zijn profiteurs en iedereen moet lid zijn. Wel zijn er enkele suggesties voor een (herzien) gezinslidmaatschap of eventueel een lidmaatschap, zonder tijdschrift.

De nee-zeggens geven veelal geen eigen mening, maar betogen te denken, dat anderen het hiermee niet eens zijn en als gevolg van een mogelijke actie en dus maar nee, ter voorkoming dat....!
 Het is uiteraard niet bekend, of deze leden er zelf een andere mening op na houden.

Of hetzelfde ook geldt voor de overige leden met betrekking tot de afdelingsuitgaven en daarmee de stelling: "ieder lid ook afdelingslid" houdt de leden verdeeld:

Verspreid wonende leden ook in afd. positief 48 %
 Nee, omdat 52 %

Bij de neestemmers is de reactie in overgrote mate, verplicht niemand tot het afdelingslidmaatschap. Daarnaast ook het toko-gevoel en de mening van anderen.

Mocht de verenigingscontributie inclusief de afdelingsbijdrage worden vastgesteld, dan vindt men:

Een contributie van meer dan f. 50 redelijk 21 %
 f. 50 = een redelijke contributie 53 %
 Een contributie lager dan f. 50 = redelijk 26 %

De marges voor een redelijke contributie van meer dan f 50 liggen tussen f 60 en f 100. Een aantal nee-zeggens in de vorige vragen hebben niet de moeite genomen, deze vraag te beantwoorden.

TIJDSCHRIFT

Het nieuwe SUCCULENTA telt meer pagina's, meer kleurenillustraties doch nog slechts 2 maandelijks i.p.v. maandelijks. Men vindt:

Succulenta beter dan in de oude opzet 70 %
 Succulenta, geen verschil tussen oud en nieuw 23 %
 Succulenta slechter dan de oude opzet 7 %

Verbeterd zijn de overzichtelijkheid, leesbaarheid,

indeling, opmaak en layout. Hetzelfde geldt voor het evenwicht tussen "licht" en "zwaar", diversiteit, afwisseling, variatie; kortweg elk wat wils! Ook, maar in mindere mate worden genoemd: betere kleurenfoto's/illustraties en lagere kosten. De teruggang van 11 naar 6 nummers is hoofdschuldige voor het, (overigens lage percentage) slechter geworden. Tot afdelingen aaneengesloten leden (afd.lid) wegen hierbij het verlies aan actualiteit mee. Een enkeling stoort zich aan het "te-veel" aan wit binnen het tijdschrift, in België iets meer dan in Nederland.

Het zoeken naar auteurs voor ons tijdschrift lijkt een succes.

Wil wel schrijven voor Succulenta 15 %
 Wil/kan niet schrijven 85 %

Met diegenen, die bereid zijn iets voor Succulenta te schrijven is reeds contact opgenomen. Wij hopen en vertrouwen, dat het niet alleen bij een bereidstelling blijft.

Zij, die niet schrijven geven aan, in het algemeen te weinig kennis en ervaring hiervoor te bezitten. Een negatieve reactie, omdat men Franstalig is, hoeft natuurlijk niet. De originele kopij bereikt Succulenta in meer dan één taal. Daar komt men dus wel uit. Ook voor mensen, die zich niet voor 100 % zeker voelen op het gebied van de Nederlandse taal beschikken we over hulp (discreet en buiten de redactie om) Waarom dus nog gedraald? (inl. bij de secretaris).

S U C C U L E N T A 2 0 0 0

gevraagd werd, of Succulenta zich moet begeven op de weg, aangegeven in de beleidsnota "Succulenta 2000"

Ja tegen Succulenta 2000 zegt 84 %
 Neen tegen Succulenta 2000 zegt 16 %

Velen zijn hiervoor onder het motto "Stilstand is achteruitgang", de vereniging levendig houden en "Hoe meer leven, hoe meer bloei". Ook milieu, CITES en natuurbehoud zijn hoofdpunten. Bredere oriëntatie, bekendheid geven, ledengroei, doelgroep en basis verbreden, kennisoverdracht en goedkoper werken zijn zo enkele verdere punten. **Nadruk wordt eveneens op verdere samenwerking gelegd. Eendracht maakt macht!**

Uit de verspreid wonende leden wordt opgemerkt, dat bestaande activiteiten te weinig mensen bereiken, dat afdelingen kleiner moeten worden en meer gespreid moeten vergaderen en er samenwerking gewenst is met Engelstalige verenigingen.

Uit de groep Belgische leden wordt vernomen, dat samenwerking gewenst wordt met de Duitse en Vlaamse verenigingen en er wordt gevraagd naar de oprichting van een afdeling Oost Vlaanderen. Nogal wat "geen Succulenta 2000"-leden verwachten het beleidsplan met een, naar hun smaak te dure, Spanjereis. Daarnaast is de zorg voor het behoud van de eigen identiteit van Succulenta een hoofdpunt, met name voor de verspreid wonende leden.

Menend, dat het werk voornamelijk op de rug van het bestuur en een kleine groep daaromheen terecht komt, bezorgt een aantal leden de nodige scepsis.

Tenslotte zijn er een aantal leden gewoon niet geïnteresseerd.

Nadat de enquête geheel is verwerkt, zal het bestuur haar interpretaties en conclusies geven.

AFDELINGSSECRETARIATEN

Achterhoek	Mw A.Heynen	Kuipersweg 9	7107 BC Winterswijk-Kotten	05430-64314
Amsterdam	R. Tropper	Achterberglaan 49	1422 CW Uithoorn	02975-61959
Arnhem	Mw C.M. Geris	Dunantlaan 18	6721 AX Bennekom	08389-17319
Brabant-België	W.B.Folkertsma	Hoevelaan 12	B-1560 Hoeilaart België	02-6573253
Delfzijl	H.Th.Wolven	Ds Sprengerweg 8	9902 RJ Appingedam	05960-26504
Dordrecht	N.M.Mimpen	Venuslaan 32	3318 JX Dordrecht	078-171905
Drenthe	Mw A.Greydanus	Schapendrift 163	9411 BP Beilen	05930-24884
Eindhoven	H. Spitters	de Wever 94	5506 AX Veldhoven	040-537632
Flevozoom	J.Bruijnjs de Vries	Lange Haeg 199	3853 EG Ermelo	03417-57209
Fryslân	A.Veenstra	Bernhardlaan 48A	9291 HP Kollum	05114-1966
Gooi/Eemland	H. Krijnen	Prof.Struyckenln 14	3741 EZ Baarn	02154-18724
Gorinchem/den Bosch	M.Jamin	Jan Oomsstraat 6	5324 BB Ammerzoden	04199-3856
Gouda	J. Schouten	v.Heuven Goedhartstraat 36	2811 BX Reeuwijk	01829-3029
's Gravenhage	Mw N.Borgs	de Genestetln 83	2522 LB den Haag	070-3935208
Groningen	Mw H.Molenberg	Veen	Kerkstraat 7	9906 PP Bierum
				05969-1724
Haarlem	G.Koerhuis	Weteringstr. 34	2023 RV Haarlem	023-262624
den Helder	W.Lohrengel	Kanaalweg 15	1782 GA den Helder	02230-25777
Hoeksche Waard	Mw J.Hoogvliet	M.Oosteromstr. 7	3262 GH O.Beierland	01860-17925
Kennemerland	W.J.v.d.Plas	Vredenburg 37	2036 HC Haarlem	023-358530
Leiden	Th.Q.Hoekstra	Frankenburg 54	2235 AR Valkenburg	01718-71497
Nijmegen	R.Maessen Claessen	Weezenhof 12-32	6536 EZ Nijmegen	080-440425
Noord en Midden Limburg	J.H.H. Raemakers	Pater Bleyslaan 4	6045 BM Roermond	04750-15934
Rotterdam	E.Kleinman v.d.Bosch	Paulus Potterlaan 31	2902 GN Capelle a.d.IJssel	010-4516559
Tilburg	A.Vervest	Boxmeersingel 19	5043 ZK Tilburg,	013-700470
Utrecht	Mw. M. Vredembregt	Anne Franklaan 31	3721 PK Bilthoven	030-282857
Voorne/Putten & Rozenburg	L.J.Stolk wnd	Binnenweg 12	3248 AG Melissant	01877-1059
West Brabant	A.J. Kools	Don Boscostraat 14	4641 JP Ossendrecht	01647-3983
West Friesland	K.Hagenaars	Spinel 32	1703 GH Heerhugowaard	02207-16612
IJsselstreek	A.J.D.Melcherts	Molenstraat 48	7581 BP Losser	05423-84695
Zaanstreek	J.Rozemeijer	Dorpsstraat 69	1531 HB Wormer	02982-4260
Zeeland	G.Spee	Diepeneestraat 4	4454 BJ Borssele	01105-2595
Zuid Limburg	Mw A.E.M. Vlodrop	Karwinski	Koempel 91	6372 NG Landgraaf
				045-316586
Zwolle	A.B.Pullen	Rinkslag 19	7711 MX Nieuwleusen	05296-2284

Achterhoek.

- 13 okt. Gastspreker.
 10 nov. Gastspreker en ruilavond.
 8 dec. Spelavond.
 E.N.O. gebouw. Woerdseweg .Groenlo.20.00 uur.

Amsterdam.

Vergadert in
 Amsterdams Natuur- en Milieueducatiecen-
 trum.Plantage Middenlaan 2e(bellen).Amster-
 dam.20.00 uur.

Arnhem.

- 13 okt. Grote najaarsverloting.
 10 nov. Lezing door de heer B. Zonneveld
 over winterharde succulenten.
 8 dec. gezellige avond
 Zaalte van de speeltuinvereniging "Tuindorp"
 achter het pand Floralaan 18, Wageningen. 20.00
 uur.

Brabant-België.

- 28 okt. Lezing door Freddy Lampoo over
 Nieuw Mexico en Texas.
 25 nov. Lezing door Eric Piens over Epiphyll-
 lums.
 16 dec. Gevarieerde avond met dia's, zaai-
 wedstrijd etc.
 Hoger Rijksinstituut voor Tuinbouw.de Bavaylei
 116.1800 Vilvoorde.20.00 uur.

Delfzijl e.o.

- 6 okt. Dialening door Henk de Looze.
 3 nov. Dialezing door H. Wolven over
 Euphorbia's.
 1 dec. Vaststelling jaarprogramma 1995,
 Zaaitest 1994.
 Groene Weide.Snelgersmastraat 15.Appinge-
 dam.19.30 uur.

Dordrecht e.o.

- 13 okt. Lezing.
 10 nov. Dia avond van en voor leden.
 ? dec. Slotavond.
 De Christelijke MTS. Prof.Waterinklaan 45 Dord-
 recht 19.30 uur.

Drenthe.

- 5 okt. Lezing door Anjo Keizer over de
 flora van de zuidelijke staten van
 Amerika.
 2 nov. Jaarvergadering, lezing Frits Timmer
 over het enten van Appelrassen.
 14 dec. Arend Schans met vakantiedia's.
 Hotel Koopman de Palz 7 Beilen.

Eindhoven.

Vergadert in
 Wijkgebouw 't Slot Kastelenplein 167 Eindhoven
 20.00 uur.

Flevozoom.

- 24 okt. Spreker over Thelocactussen.
 21 nov. Spreker over vet- en alpineplanten.
 19 dec. Jaarvergadering met traditionele
 kwis.
 Groen van Prinstererschool Verkeersweg 51
 Harderwijk 20.00 uur.

Fryslân.

- 11 okt. Lezing door de Heer L. Bercht over
 Gymnocalycium.
 8 nov. Lezing door de Heer J. Vrenken over
 Echinocereus.
 13 dec. Lezing door de Heer B. Zonneveld
 over Vetplanten.
 Zalencentrum Tivoli.Huizumerlaan 59.Leeuwar-
 den.19.30 uur.

Gooi- en Eemland.

- 13 okt. Lezing Henk Birkhoff over Alpen-
 bloemen.
 10 nov. Lezing Robert Mayer over de kweke-
 rij Mesa Garden in New Mexico.
 8 dec. John Rijnders met de 100 mooiste
 dia's van Hr. Rubingh.
 Kleine zaal van Goede Herderkerk Simon Stevin-
 weg 146. ingang Lieve de Keylaan Hilversum
 20.00 uur.

Gorinchem-Den Bosch.

Vergadert in
 Herberg De Prins of zaal Zidewinden Hoogstraat
 50 resp. Julianastraat 1Berlicum, Sprang Capelle
 20.00 uur.

Gouda e.o.

Vergadert in
 "t Brandpunt" Turfmarkt 58 Gouda 20.00 uur.

's Gravenhage e.o.

- 17 okt. Ludwig Bercht uit Harmelen vertelt over planten uit Brazilië.
 21 nov. Johan de Vries uit Vierpolders spreekt en laat dia's zien van Tephrocactus, Brugmansia's en collecties in Engeland.
 19 dec. Feestavond.
 Pius-X Kerk.Hengelolaan/hoek Zonneoord.Den Haag.20.00 uur.

Groningen.

- 20 okt. Lezing door Wolter ten Hoeve over zijn mexicaanse reis.
 17 nov. Lezing door Jos Vrenken over de Echinocerei en ik.
 15 dec. Jaarvergadering.
 Zaal van de buurt- en speeltuinvereniging SEL-WERD Elzenlaan 72 Groningen. 19.30 uur.

Haarlem.

- Vergadert in
 Kantine Stadsweektuin Kleverlaan 9, Haarlem.

Den Helder e.o.

- 8 okt. Lezing door Henk Krijnen over Copiapoa's en andere Chileense bolcactussen.
 5 nov. Lezing door Chel Jamin over Zuidafrika.
 Centrum voor Natuuronderwijs "De Groene Poolster" Pastuerstraat 6 Den Helder 13.45 uur.

Hoeksche Waard.

- 13 okt. Lezing door Jan Magnin over La Palma.
 10 nov. Lezing door Ludwig Bercht over Paraguay.
 15 dec. Avond verzorgd door het Natuur Educatief Centrum.
 Natuur Educatief Centrum bij de Rijkshaven Numansdorp. 20.00 uur.

Kennemerland.

- Vergadert in
 Gebouw "Entresols" Zeewijkplein 1 IJmuiden.
 20.00 uur.

Leiden.

- Vergadert op het adres
 Berlagestraat 2 Leiden 20.00 uur.

Nijmegen.

- 4 okt. Robert Mayer over 7 weken op een Mesa.
 1 nov. ???.
 6 dec. Suprise avond.
 Opleidingscentrum 't Vanck.Energieweg 19.Nijmegen.20.00 uur.

Noord- en Midden Limburg.

- 28 okt. ???.
 25 nov. Dialezing door R. de Groot over Notocactus.
 23 dec. Dia's van eigen leden.
 Zaal van de kanovereniging "de Viking".Vikingweg 1.Venlo.20.00 uur.

Rotterdam e.o.

- 26 sept. Dhr. W. Bosma "Cactussen en Vetplanten, een reurtortje A tot Z".
 31 okt. Dhr. M. Genotte "Alpenbloemen".
 28 nov. Dhr L. Bercht "Plantenflora van Paraguay".
 Bovenzaal van het Wijkgebouw Pier 80 Rösener Manzstraat 80 Rotterdam.20.00 uur.

Tilburg.

- 10 okt. Lezing door H. Krijnen over Copiapoa's en andere chileense bolcactussen.
 14 nov. Thema-avond
 12 dec. Jaarvergadering.
 Kasteelhoeve Hasseltstr 256 Tilburg. 20.00 uur.

Utrecht e.o.

- 13 okt. Jubileumavond 45 jaar afdeling Utrecht.
 10 nov. Lezing door Robert Mayer over "Twee jaar Vleuten"
 8 dec. Lezing door John Jagersky.
 Buurthuis Ravelijn H.Graaflandstraat 2a.Utrecht. 20.00 uur.

Voorne-Putten en Rozenburg.

- 10 okt. Lezing Wim Alsemgeest over "25 jaar tussen cactussen en andere vetplanten".
 14 nov. Praten over "het blanco etiket", planten zonder naam.
 12 dec. Dia's van leden uit 1994.
 Het Trefpunt Burg. v.d. Blinklaan 5 (Vierpolders Gem Brielle). 19.30 uur.

West-Brabant.

- 15 okt. Diavoordracht door de heer Goorden.
 - 19 nov. Videovoordracht.
 - 17 dec. Jaarvergadering.
- cafe rest. "Marktzicht" Markt 50 Etten-Leur.
14.00 uur.

West Friesland.

Geen gegevens.

Ysselstreek.

- 28 okt. spreekt hr Ter Brugge over zijn jongste Zuid Afrika reis.
 - 25 nov. Lezing door Hr G. Linssen over Cereus, mini/maxi.
 - 16 dec. Jaarvergadering.
- Autodistribution van Rijn Manegestr 3 Deventer.
20.00 uur.

Zaanstreek.

Vergadert in kantine van de sporthal De Springplank Saenredamstraat 34 Assendelft. 20.00 uur.

Zeeland.

- 28 okt. Bijeenkomst.
 - 25 nov. Bijeenkomst.
- Thomaskapel aan de Vrijlandstraat Middelburg.
19.30 uur.

Zuid Limburg.

- 4 okt. Lezing door Mw C. Wolters over de A.B.C. Eilanden.
 - 1 nov. Lezing door J. Linden over Rotstuin, aanleg en onderhoud.
- Gemeenschapshuis Hoofdstraat 12 Schimmert.
19.30 uur.

Zwolle.

- 18 okt. Vaassense avond.
 - 22 nov. Dialezing door H. de Looze over Californië.
 - 20 dec. Reisverslag over Namaqualand door Frans Noltee.
- Gebouw de Groene Welle, v/h Centrum voor Tuinbouwonderwijs Prinses Margrietstraat 2. Zwolle. 19.30 uur.

NIEUWS VAN ONZE BELGISCHE ZUSTER-VERENIGINGEN.

Ayloster.

- 14 okt. Dialezing door Andre Liekens "Dagbloeiende Echinopsissen".

- 10 nov. Dialezing door Genotte "Euphorbia".

9 dec. Dia- en zaaiwedstrijd.
Zaal 't Duifken Zijpstraat 15.9308 Hofstade.20.00 uur.

Cactusvrienden Limburg.

- 17 okt. Uitslag dia- en zaaiwedstrijd, hulding trouwe leden en ruilbeurs.
 - 21 nov. Mammillaria's door W. Dams.
 - 19 dec. Voorstelling zaadlijst 1995.
- Cultureel Centrum Dekenstraat 40 Heusden Zolder
20.00 uur.

Gruson.

- 14 okt. Najaarsruilbeurs en quiz (Don Bosco).
 - 11 nov. Notocactus door Paul Neut (Vijverhof).
 - 9 dec. Mexicanen door Ronald Fonteyne (Don Bosco).
- Zaal Vijverhof te Tiel of Don Bosco te Torhout.
20.00 uur.

NAGEKOMEN

ZAAIWEDSTRIJD

Tot onze grote spijt heeft zich, ondanks herhaalde oproep, slechts één lid voor deelname aan de zaaiwedstrijd gemeld

Houdt dit nu echt in, dat bij 300 andere leden het zaad niet opgekomen is of misschien wel ten prooi is gevallen aan schimmels?

Het bestuur kan niet anders, dan de wedstrijd afgelasten. Bijzonder jammer van alle moeite en kosten hieraan besteedt.

VRAAG EN AANBOD

Opgaven voor nr 6/1994 moeten voor **29 oktober** worden opgestuurd aan **Mevr. J.M.Smit-Ree-sink, Prins Willem Alexanderlaan 104, 6721 AE Bennekom. tel. 08389-17551** Alleen advertenties de hobby betreffende worden opgenomen.

Te koop: 300 kaktussen drie tot vier jaar oud. E.v.d. Laan, Hoofdweg Noord 6, 9909 AD Spijk (Gr.). Tel.05969-1755.

Te koop: Cactusverzameling. Ongeveer 400 stuks. J.J.C.Tak, Oudendijk 23d, 4751 WJ Oud-Gastel. Tel. 01651-2615. Na 18.00 uur.

Gevraagd: Annelies en Andre Dorssers-Allaerds verzamelen behalve planten ook postzegels met cactus-vetplant-rotsplant motieven erop. Aanbiedingen: Snelkensstraat 28a, 5975 PD Sevenum. Tel. 04767-3059.

Te koop: Verkade album cactussen, A.J.van Laren. 1931. f 35,-. Kamerplanten van E.Th.Witte, derde druk 1927. f 45,-. De prijzen zijn excl. portokosten. Kasverlichting: lichtbak met 2 TL buizen lengte 1.20 m.

Te koop: mijn verzameling Mesem-planten. Zeer veel soorten, ook zaailingen. Voor de echte liefhebber zeer de moeite waard. A.A.van Riel, Feijenoordstraat 14, 4811 TJ Breda. Tel. 076-215240 (na 18 uur).

Te koop: alu kas 4.00 x 2.65 m, 3 jaar oud, + autom. ramen + alu kweektafels 2 st. 4 x 0,8m + 1 st. 1 x 0,8m + thermo regelb. gevelkachel. Prijs n.o.t.k. Cactusverzameling van ongeveer 1000 planten voorz. van een bijna complete verz. Lobivia's 240 st. Verder vele noto, mam enz. T.Strauven, Twijnderwei 13, 5551 SK Dommelen (Valkenswaard). Tel. 04902-47903.

Gevraagd: Om jaargangen van Succulenta te completeren, zoek ik de volgende losse nummers: Jaargang 1932: Nr. 2,5,7,8 en 10, 1954: Nr. 5, 1957: Nr. 1,2 en 3, 1958: Nr.9, 1962: Nr 1 en 3, 1963: Nr.5 en 11, 1972: Nr. 11. H.G.Krijnen, Prof. Struyckenlaan 14, 3741 EZ Baarn. Tel. 02154-18724.

TE KOOP

BINNEN DE BEBOUWDE KOM VAN SAPPE-MEER:

6800 M2 TERREIN MET DAAROP 1300 M2 MODERNE CACTUSKAS

**TEL. NA 18.00 UUR
05980 - 93253**

CACTUSSEN - EN VETPLANTENZADEN
Schrijf vandaag nog voor GRATIS ZAADLIJST

DOUG EN VICKY ROWLAND
200 SPRING ROAD, KEMPSTON
BEDFORD, ENGLAND, MK42 8ND

BLADKAKTUS

Binnenlandse en buitenlandse boeken steeds voorradig. Wij bestellen graag voor U.

Vraag onze Bladkaktus, een lijst met succulente literatuur aan.

NATUUREN BOEK
Bankastraat 10
2585 EN's Gravenhage
tel. 070-3505648

uhlig kakteen

D7063 KERNENi. R.
(Rommelshausen) bij Stuttgart
Postbus 1017, Duitsland
Tel. (07151)41891 Fax (07151)46728
Kwekerij: Hechnachterstrasse

- * meer dan 200 geslachten, meer dan 2000 soorten zeldzame planten en zaden.
- * verzending over de gehele wereld.
- * bezoekers en groepen zijn van harte welkom.
- * onze planten- en zaadlijst ontvangt U op aanvraag tegen een internationale antwoord-coupon.

BERCHT ZAADLIJST 1995

Voor velen van U al een begrip, voor anderen een nieuwe ontdekkingsreis.

Vele zaden, die U zoekt zult U in deze zaadlijst vinden, waaronder een groot aantal van goed bekende vindplaatsen c.q. onder veldnummer. U vindt soorten uit de geslachten *Acanthocalycium*, *Astrophytum*, *Cereus*, *Pilocereus*, *Echinocereus*, *Discocactus*, *Notocactus*, *Echinopsis*, *Lobivia*, *Mammillaria*, *Parodia*, *Uebelmannia*, *Agave*, *Nolina*, *Portulaca* enz. enz., maar bovenal een vrijwel volledig assortiment *Gymnocalycium*. Kortom, ruim 2000 soorten wachten op U.

*Gymnocalycium
minanovistii*

Bestel de zaadlijst bij:

L. Bercht, Veerweg 18, 4024 BP Eck en Wiel. Tel.: 03449 - 3321.

(bij afwezigheid kunt U het telefonische antwoordapparaat inspreken).

Hebt U vorig jaar besteld, dan ontvangt U de lijst automatisch rond half november.

ZAADLIJST MESA GARDEN

Zaadlijst ook met winterharde cactussen, vele geoogst in de natuur.

Ancistrocactus, Coryphanta, Echinomastus, Epiphelanta, Escobaria, Mammillaria, Sclerocactus, ook vele andere, ook zuidamerikaanse soorten, Lithops, teveel om op te noemen.

Bestel Uw lijst bij

Mesa Garden P.O. Box 72, Belen, NM 87002, USA of bij **Rainer Pillar,**

Klaus Stürmerstrasse 13, d-4500 Osnabrück (bestelling en betaling mogelijk via Duitsland)

TE KOOP GEVRAAGD

bent U genoodzaakt, om welke reden dan ook, uw cactusverzameling van de hand te doen, neem dan contact op met:

Gerrit Melissen, Korenmolen 9,
3738 WL Maartensdijk, tel 03461-3366

ZELDZAME ZADEN UIT ZWEDEN!

Zaadlijst met ca. 200 verschillende soorten *Lobivia/Rebutia* met groeiplaatsaanduidingen en nog veel meer!

Mats Winberg, Apelsinvaegen 21 K,
S-633 47 ESKILSTUNA Zweden

CACTUSSEN

TE KOOP GEVRAAGD

Collecties, zaaisels en Copiapoa's.

J.F.A. Wortelboer, Meer en Vaart 360,
1068 LH Amsterdam, tel. 020-6191055

HOCHSTÄTTER KAKTEEN

Postbus 510 210 D68242 Mannheim
Tel.: (0621)-794675 Fax: (0621) - 7900332

Pedio's, Sclero's,

echinomastus, echinocereus, escobaria, neobessya, Austrocactus, mammillaria, Yucca, Agave, Lewisia, Ariocarpus, Astrophytum, Turbinicarpus, Wiedblumen aus USA, Canada u. Mexico met standplaatsopgaven.

Boeken

An den Standorten von Pedio-und Sclerokakteen, Duits DM 59,-

To the habitats of Pedio/Sclerocactus, Engels DM 69,-

The genus Sclerocactus Cactaceae-Revised, Engels DM 79,- plus DM 6,50 verzendkosten.
S.v.p. s.a.e. voor de lijst bijvoegen.

Bibliotheek.

Hier slaagt men er ieder jaar weer in om een aantal nieuwe boeken en tijdschriften aan de bibliotheek toe te voegen.

Op dit moment zijn er meer dan 250 titels en enkele tientallen tijdschriften, waarvan een enkele al vanaf 1901.

Ook zijn een aantal wetenschappelijke boeken aanwezig.

Aarzel dus niet om regelmatig om een nieuwe catalogus te vragen, de lijst is zowel in gedrukte vorm als per floppydisk beschikbaar.

Katalogus a fl 1,50/Bfrs 30,

voor floppydisk overleggen met Hr Bervoets.

W.P.C.H. Bervoets, Mozartstraat 108, 7391 XM Twello
tel.: 05712-72841

Clichéfonds.

Het clichéfonds voegt ieder jaar weer andere, meer gevarieerde en zeldzame zaden aan de lijst toe.

Het jaarlijkse aangeboden ligt meestal ruim boven de 1000 soorten, vaak 1100-1200 soorten en is zeer concurrerend in prijs.

Niet alleen in December, ook gedurende het jaar en voor b.v. zaadpakketjes voor verkoop op beurzen of zaaiwedstrijden verleent het fonds alle medewerking.

Hr J. Schraets, Geuldersedijk 2, 5944 NH Arcen. tel.: 04703-2913

Diatheek.

Er zijn in de diatheek in totaal 8000 dia's aanwezig, waarvan er al zo'n 3000 geïnventariseerd zijn.

Om één en ander voor de gebruiker en beheerder hanteerbaar en overzichtelijk te houden worden er series samengesteld.

Het streven is om van alle geslachten een serie op te zetten, maar er zijn niet van alle geslachten voldoende dia's aanwezig.

Indien U dia's dubbel of over heeft neemt U dan eens contact op met de diathecaris, hij kan U dan zeggen of uw dia's een aanvulling kunnen zijn.

Op dit moment zijn de volgende series beschikbaar:

100 mooie vetplanten,

100 mooie cactussen,

200 mammillaria's,

200 echinocereï

100 caudex vormende planten

66 euphorbia's,

100 gymnocalyciums.

Hr. J. Deckers, Hertogstraat 39, 6441 HA Brunssum. Tel 045-272461

British Cactus & Succulent Society

Het Journaal van de BCSS verschijnt eenmaal per kwartaal en bevat zowel artikelen van wetenschappelijke aard als verenigingsnieuws en artikelen van lezers.

Eenmaal per jaar publiceren wij Bradleya voor de serieuze verzamelaar en liefhebber van succulenta planten.

Compleet lidmaatschap, incl. Bradleya

In de E.E.G. £ 22.00

Buiten de E.E.G. £ 24.00

Excl. Bradleya resp. £ 12 en £ 13

Overzeese bestellingen per luchtpost. Vorige nummers verkrijgbaar.

Verdere informatie bij:

Hon. Membership Secretary

Mr P. Lewis, 1 Springwoods, Courtmoor,

Fleet, Hants GU 13 9 SU Engeland.

zij geen declaraties konden indienen, gepresteerd hebben als waardeloos naast zich neerleggen? Ik denk, dat beide partijen, liefhebbers en wetenschappers, elkaar nodig hebben en dat zij dus naar elkaar moeten luisteren.

Uitgaande van de gedachte, dat teruggaan tot de 20 geslachten die Schumann erkende al te reactionair zou zijn, maar dat het ook te radicaal zou zijn om de 200 geslachten van Backeberg te aanvaarden, bereikte men na de zitting te Zürich het compromis van 86 geslachten. Dit was een meerderheidsstandpunt. Onder de leden van de werkgroep nam Dr. Kiesling een minderheidsstandpunt in; hij was van mening dat meer en kleinere geslachten aanvaard moesten worden. Men nam verzet hij zich tegen de enorme uitbreiding van de geslachten *Echinopsis* en *Neoporteria*. Hij erkent voor Argentinië 16 geslachten, waaronder *Trichocereus*, *Setiechinopsis* en *Lobivia*, die volgens het ontwerp allemaal bij *Echinopsis* horen, en *Notocactus* en *Wigginsia*, die we *Parodia* zouden moeten gaan noemen. Hij is zelfs nog heel vriendelijk voor zijn medeleden binnen de werkgroep door te stellen, dat het samenvoegen van allerlei geslachten wellicht wat voorbarig is.

Hoewel Kiesling een minderheidsstandpunt inneemt, wil ik voor zijn mening toch wat meer aandacht vragen. Uit het bovenstaande mag opgemaakt worden, dat de leden van de werkgroep voor een groot gedeelte pure wetenschappers zijn. Ze zullen best wat van cactussen weten en misschien zelfs onderzoek in het veld gedaan hebben. Maar kijkt U dat lijstje nu eens door: 5 Duitsers, 4 Britten, 2 Zwitsers, 3 Noord Amerikanen, 1 Mexicaan en 1 Argentijn. Van de 16 leden zijn er minstens 11 die door hun domicilie nauwelijks in staat zijn om langdurig veldwerk te verrichten. De 3 Noord Amerikanen en de

Mexicaan hebben veel gemeenschappelijke raakpunten en als U het Amerikaanse tijdschrift kent weet U ook, dat de interesse voor Zuid Amerikaanse cactussen miniem is. In het hele gezelschap is slechts 1 man, van wie ik zeker weet dat hij veel veldwerk verricht en wiens oordeel in deze ik dus zwaarwegend vind. En dat is Kiesling. Als eenling moest hij de Zuid Amerikaanse geslachten verdedigen. Vindt U het gek, dat die er in het ontwerp zo bekaaid vanaf komen?

Een meerderheid van de werkgroep is overigens van mening, dat veel voorgestelde geslachten toch nog intensief bestudeerd dienen te worden. Verzamelaars en andere specialisten staat het vrij om de oude naamgeving te blijven gebruiken en we mogen zelfs discussiëren over verwantschappen! Toch wordt een aantal aanbevelingen gedaan, niet steeds voorzien van een deugdelijke argumentatie. Zo wordt de indeling *Echinopsis/Lobivia*, *Cleistocactus/Borzicactus*, *Parodia/Notocactus* kunstmatig genoemd. Men realiseerde zich al meteen, dat het voorstel op verzet zou stuiten. Er wordt opgemerkt, dat het samenstellen van een orthodoxe monografie veel tijd en geld vergt en dat het vaak belemmerd wordt door gebrek aan goed materiaal. Op dit punt aangekomen ontdekt de werkgroep plotseling de zeer waardevolle bijdrage, die enthousiaste liefhebbers kunnen hebben. Als voorbeeld wordt de heer Parker (GB) genoemd, wiens *Echinocereus*verzameling een grote hulp was bij de revisie van dit geslacht door Nigel Taylor in 1985. Er wordt gesuggereerd, dat binnen de IOS mogelijkheden aanwezig zijn om op multidisciplinaire basis tot samenwerking te komen.

Door de werkgroep werd aanbevolen om alle 86 voorgestelde geslachten te aanvaarden. In werkelijkheid werden niet alle geslachten zonder reserves of door alle

leden aanvaard. Aan de stemming (door handopsteken) te Zürich namen 12 leden deel. Er werden 51 geslachten zonder voorbehoud aanvaard door degenen die aanwezig waren. Verder werden er 26 geslachten opgenomen, omdat minstens 4 aanwezigen daar vóór waren, 3 werden er opgenomen omdat ze waarschijnlijk te onderscheiden zijn en 6 om nomenclatuurredenen. Wie dacht, dat binnen een werkgroep van de IOS vanuit een echt wetenschappelijke achtergrond over cactusen wordt gesproken, komt bedrogen uit. Het gaat zeker niet te ver te veronderstellen, dat de afwezigheid van Kiesling in Zürich vanwege persoonlijke omstandigheden enkele geslachten de kop heeft gekost. Het zou te ver gaan om de opmerkingen weer te geven, die bij de diverse geslachten worden gemaakt, maar enkele aardige wil ik U toch niet onthouden:

Monvillea: vooral aanvaard om praktische redenen; de omschrijving en de verwantschappen van deze groep, en zijn verschillen tot *Cereus* behoeven meer gedetailleerde studie.

Stephanocereus: zou gecombineerd kunnen worden met *Pilosocereus*, maar Bergers naam *Stephanocereus* heeft dan prioriteit.

Rathbunia: de hier opgenomen soorten zijn al ondergebracht bij *Stenocereus*, waar ze duidelijk thuis horen. Jammer genoeg is de naam *Rathbunia* enkele maanden ouder en moet behouden blijven, totdat *Stenocereus* geconserveerd kan worden.

Weberbauerocereus: De zaden van deze soort doen denken aan verwantschap met *Browningia* (Barthlott).

Neen, het is *Echinopsis* (*Trichocereus*) (Donald).

Lasiocereus (horend tot *Haageocereus*): zou ik zonder aarzelen onderbrengen bij *Echinopsis* (Donald).

Acanthocalycium: is dimorph, een deel ervan hoort mogelijk bij *Echinopsis*, de

rest bij *Neoporteria* (*Pyrrhocactus*) (Donald).

Facheiroa: Een revisie door P. Braun is in druk. Braun geeft de voorkeur aan de geslachtsnaam *Facheiroa* en een vroegere voorkeur van de werkgroep voor *Zehntnerella* is daarom opzij gezet.

Zaadvorm doet denken aan verwantschap met *Browningia* en verwanten (Barthlott).

Rebutia: Als *Lobivia* bij *Echinopsis* hoort, dan *Rebutia* ook. *Rebutia* sensu lato is een mengeling van convergente vormen en niet monophyletisch (met slechts één ontwikkelingslijn). Als *Sulcorebutia* opgenomen moet worden, dan is het de *Lobivia* groep binnen *Echinopsis* die er het best bij zou passen, niet *Rebutia* als deze laatste behouden wordt. *Mediolobivia* en *Weingartia* moeten ook eerder opgenomen worden in *Echinopsis* dan in *Rebutia* (Donald).

Eulychnia: De Chileense soorten die gewoonlijk bij *Trichocereus* gerekend worden, zouden hierbij kunnen horen (Taylor).

Parodia: Jammer genoeg zijn er geen praktische middelen, waardoor *Notocactus* onderscheiden kan worden van *Parodia*.

Frailea: Behouden als verschillend van *Parodia* op de broze basis van afwijkende zaden en een oudere naam (!!!)

Thelocactus: Dit geslacht heeft nauwe banden met *Neolloydia*, *Sclerocactus* en *Pediocactus*: zij vormen misschien alle één natuurlijk taxon, maar om praktische redenen worden verscheidene geslachten erkend (Anderson).

Sclerocactus: Sommige van de hier ondergebrachte taxa zijn door mij onder *Ferocactus* gerangschikt, waarmee ze veel gemeenschappelijk hebben, wanneer ruime morfologische kenmerken in overweging worden genomen. Maar de micromorfologie van het zaad houdt in, dat dit het gevolg kan zijn van convergentie (Taylor). Verbazingwekkende redenen soms om

geslachten te handhaven, zou ik zeggen. Bij *Parodia* zou ik zelf willen opmerken: Jammer genoeg kon Dr. Kiesling de zitting in Zürich niet bijwonen. Het feit dat de wens van één man voldoende was om *Facheiroa* te handhaven, en dat de aanwezigheid van de heer Anderson zonder twijfel de reden is van het handhaven van zoveel bolcactusgeslachten in de USA en Mexico, geeft mij de zekerheid, dat *Notocactus* sensu Buxbaum het niet gehaald heeft doordat niemand van de 12 leden voldoende kennis had van dit geslacht. Trouwens, is het de heren Hunt en Taylor ontgaan, dat *Notocactus* Fric bepaald niet hetzelfde is als *Notocactus* sensu Buxbaum? Als zij in hun synoniemenlijst *Notocactus* Fric, *Acanthocephala* Backbg, *Brasiliparodia* Ritt., *Eriocephala* Backbg en *Wigginsia* D. Porter opnemen, blijft een groot gedeelte van *Notocactus* sensu Buxbaum buiten schot, namelijk die cactussen, die gewoonlijk (vóór het ontdekken van Fric als auteur van het geslacht *Notocactus*) *Notocactus* werden genoemd. *Notocactus* Fric is in feite hetzelfde als *Eriocephala* Backbg! Het is de vraag of door deze onnauwkeurigheid hun combinaties van *Notocactus* naar *Parodia* wel geldig zijn.

Verbazingwekkend is ook het feit, dat de leden van de IOS- werkgroep als een soort beginselverklaring stelden dat "verbeterd overleg nodig is alvorens over te gaan tot publicatie van grotere taxonomische veranderingen." Waar blijft hier het overleg met de liefhebbers? Wie worden bedoeld met de "specialisten" die her en der in het verslag van Hunt en Taylor voorkomen?

Zie ik het verkeerd, of is het werkelijk zo, dat contact met niet- botanici eigenlijk vermeden dient te worden? Hoe is het anders te verklaren, dat er door een handjevol "wetenschappers" een massa taxonomische veranderingen gelanceerd wordt, terwijl er met geen woord gesproken wordt over tientallen, ja honderdtallen serieuze liefhebbers die op verschillende terreinen proberen orde op zaken te stellen. Zou de inbreng van gespecialiseerde groepen, die zich bezighouden met de geslachten *Notocactus*, *Sulcorebutia*, *Gymnocalycium* en *Mammillaria* (om er maar enkele te noemen) niet wenselijk zijn geweest bij de zittingen van de werkgroep? En wat te zeggen van specialisten? Heeft men bij de IOS wel eens gehoord van mensen als Rausch, Weskamp, van Vliet, Bercht, Till, Brinkman, Oeser, Reppenhagen, Augustin en zovele anderen, die zéér gespecialiseerde verzamelingen hebben en die zich ook niet onbetuigd laten waar het publicaties betreft. Sommigen van hen zijn zelfs IOS- lid! Neen, ik vind die lijst van Hunt en Taylor alles behalve een stap in de richting van overeenstemming! En U?

Literatuur :

- Hunt, D.R. & Taylor, N.P. (1986): The genera of the Cactaceae: towards a new consensus. - *Bradleya* 4: 65- 78
- Engel, Th. (1986): Fric ist Autor der Gattung *Notocactus*. - *Internoto* 7 (2): 40- 42.
- Theunissen, J. (1981): Wer ist als Autor der Gattung *Notocactus* zu betrachten? - *Internoto* 2 (4): 67- 71.

Vierschaarstraat 23, 4751 RR Oud Gastel

SAN VINCENTE

Joop van Alten

**Zo maar een dag uit het leven van
drie Mexico-gangers.**

Een reis-impressie

Samen met Ben en Henk Krijnen zwerf ik al een week door Mexico en onze tocht voert nu door de staat Tamaulipas. We rijden op de weg tussen Tula en Ciudad Victoria en verlaten die bij Jaumave. Na gefourageerd te hebben zoeken we de weg naar San Vicente. Het smalle, niet zo beste weggetje is uitnodigend en we besluiten hier, voor de vierde maal vandaag, een plantenstop te maken.

Eigenlijk kun je het geen stop noemen, want we blijven in het zicht van de weg. Ben Krijnen is zo vriendelijk met de VW-bus achter ons aan te rijden. Zo vorderen we toch nog, al is het op z'n elf-en-dertigst. Er is daar niet veel nieuws te zien. In ieder geval geen moeilijk te vinden planten. En als die er dan wel zijn? Ja, juist, dan hebben wij ze daar niet gevonden.

Het laatste stukje naar San Vicente hebben we weer rijdend afgelegd, het zoveelste blikje vruchtensap naar binnen gietend. De vreugde is echter van korte duur. In San Vicente is men bezig een waterlei-

Langs de weg naar San Vicente. Foto's van de schrijver

Aanleg van de waterleiding
in San Vincente

ding aan te leggen en het weggetje bestaat slechts nog uit een sleuf en een lange bult uitgegraven grond. We moeten dus het laatste stuk lopen.

De omgeving straalt een bijna mystieke sfeer uit. Liberato Lavaderos, onze gids en een pupil van A. Lau, gaat op 'werkbezoek' bij Don Emeterio Gonzales die zich ondermeer bezig houdt met het verzamelen van zaad.

Door blaffende honden en schreeuwende varkens worden we enthousiast begroet. De sporen van hun aanwezigheid blijven tot de rand van het terrein beperkt, dat er verder piekfijn uitziet. We worden uitgenodigd de

huisjes en de verzamelde zaden te bezichtigen. De huisjes zijn klein en erg donker. De zaden worden keurig in toegeslagen doeken bewaard, alsof het diamantjes zijn. En hoewel minder zeldzaam zijn zaden toch ook een wonder van de natuur!

Tijdens de bezichtiging zijn stoelen uit de diverse huisjes gehaald en kunnen we al zittend een praatje maken. Don Emeterio, inmiddels al 77 jaar oud, heeft zijn hele leven hier gewoond. Hij kan ons echter niet vertellen hoeveel inwoners het dorp telt. Wel weet hij dat het dorp 44 percelen omvat. Over het aantal inwoners heeft nog niemand zich druk gemaakt.

Obregonia denegri

Obregonia vergezeld van een
ver familielid

Overigens worden wij wel voor vol aangezien. In Mexicaanse ogen moet je wel vele malen miljonair zijn, om je te kunnen permitteren, naar 'onkruid' op zoek te gaan. Hoewel niet zo draagkrachtig, voel je je toch de koning te rijk dat je in staat bent zo'n reis te kunnen maken.

Een van onze doelen is de groeiplaats van *Obregonia denegri*. Voor het bezoeken van de groeiplaats en het maken van foto's aldaar hebben wij toestemming van de plaatselijke 'commissaris' nodig. Deze is toevallig een neef van Don Emeterio en samen vergezellen ze ons. Met z'n zessen rijden we verder. De weg leidt door snel-

stromend water; het heeft 's ochtends nog geregend.

We hebben geluk. De *Obregonia*'s groeien er in grote hoeveelheden en ze staan in volle bloei. De mooie, vaak grote planten staan vrij dicht opeen. Het is bijna onontkoombaar om niet op een plant te trappen en bij een onvoorzichtig stapje achteruit... jawel hoor! De vreselijke waarheid dringt tot je door. Je staat er boven op en zou wel door de grond willen zinken. Maar de plant zit in de weg. Dan maar eraf en een steelse blik over de schouder. Gelukkig geen beschadiging te zien. Nadat we gewend zijn aan die overdaad (dat gaat wel erg

Astrophytum myriostigma

snel) bekijken we ook de andere planten ter plaatse.

Zulk lekkers smaakt naar meer en we willen dan ook graag de groeiplaats van *Astrophytum myriostigma* 'even meemen'. Onze gidsen kijken elkaar bezorgd aan. Die plaats is alleen per ezel te bereiken en dat vergt een hele dag. Na een uitvoerige consultatie blijkt er wel een per auto bereikbare plaats te zijn, maar dan moet nog wel.... een eindje worden gelopen. Enthousiast als we zijn, doen we dat natuurlijk.

We bereiken een kleine groeiplaats met een aantal robuuste planten. Het is opvallend hoe gaaf ze zijn. Je zou ze zo in de kas kunnen zetten. Het zaad van de *Astrophytums* kiemt hier kennelijk erg gemakkelijk, want het staat er vol zaailingen.

Onze dag kan niet meer stuk. Temeer, als je bedenkt, dat we vanochtend op de aanlooproute al oog in oog stonden met *Ariocarpus trigonus*.

Tevreden lopen wij terug naar de VW-bus en drinken gezamenlijk nog een sapje. Ik zou een moord willen doen voor een goed glas bier, maar dat is achter het stuur in een vreemd land niet zo verstandig. We hebben ons aangewend het lege blik in de auto op te slaan tot we de vuilnis kwijt kunnen. Onze gastheren laten hun blik echter met een sierlijke boog in de *Opuntia*'s belanden. Zouden ze er geen idee van hebben in welk uniek gebied zij wonen? Als ze even niet kijken, vis ik de blikjes op. O, la, la: O.....punt.....ia!!!

Richard Burtonstraat 1, 1325 KK Almere-stad

LEZERS SCHRIJVEN....

Johan de Vries

In Succulenta 73 (2) van april 1994 is op blz.62 een foto van een *Gymnocalycium* met een beschadiging in de kop afgedrukt. Bijgevoegd was de vraag of iemand wist hoe deze aantasting ontstaan was. Bijgaand de reactie van Dhr. Johan de Vries uit Vierpolders.

Geachte redactie,
Graag wil ik proberen een antwoord te geven op de gestelde vraag op blz. 62 van Succulenta nr.2 van jaargang 73.
Een nogal netelig probleem, dat ook bij mij reeds jaren bekend is. De afgebeelde plant uit het geslacht *Gymnocalycium* laat

wat dat betreft weinig aan de verbeelding over.

Zelf ben ik van mening, dat dit niet veroorzaakt wordt door een gebrek aan sporen-elementen, maar meer door een gebrekkige opname van voedingsstoffen in de ruimste zin van het woord.

Oorzaak? Meestal een gebrekkig of gebrekkig functionerend wortelstelsel, waardoor de opname van vocht, als transportmiddel van voedingsstoffen, stagneert. Hoe komt het, dat vele planten, en cactussen in het bijzonder, zo vaak slechte wortels hebben? De oorzaken kunnen velerlei zijn. Aaltjes bijvoorbeeld, die door

hun beschadigingen weer een invalspoort voor diverse schimmels kunnen vormen. Zie hiervoor recente Succulenta's. Dichte potgrond, zodat geen lucht kan toetreden, doet schimmels toeslaan. Te natte potgrond bij het invallen van de herfst kan schimmelvorming en wortelverlies tot gevolg hebben.

Roodkleuring van de nog natte wortels bij het verpotten in het voorjaar duidt op Fusarium. Sterk terugsnoeien tot op het gezonde weefsel!

Een te hoge zoutconcentratie (opgehoopte voedingsstoffen) in de potgrond., enz.

Een veel vaker voorkomend probleem is, dat wij onze planten 's winters zo lang droog moeten houden om een zo laag mogelijke temperatuur te kunnen handhaven. Dit kost de plant (bijna) al zijn haarwortels en vaak ook nog de iets forsere wortels.

Meestal blijven alleen nog de zgn. gestelwortels over. Hiermee kan de plant slecht opstarten in het voorjaar, met als gevolg de kurkachtig ingedroogde plekken rond het groeipunt, soms zelfs gaat het hele groeipunt verloren.

Bij verpotten, bij voorkeur reeds beginnen in de maand januari, kan veel van dit onheil worden voorkomen. Licht vochtige potgrond gebruiken, die reeds in de herfst is klaargemaakt.

De planten wat vochtiger houden is ook een oplossing, maar voor cactussen niet geschikt, daar ze bij een dan noodzakelijke hogere temperatuur 's winters gaan groeien bij te weinig licht.

De genoemde geslachten: *Gymnocalycium*, de groep van de Chilenen en *Acanthocalycium* zijn hiervoor bevattelijk. Eigenlijk mis ik nog een geslacht, nl. *Lobivia* (lees *Echinopsis*, *Pseudolobivia* en *Lobivia*). Hiertoe behoort eigenlijk ook een deel van de *Acanthocalyciums*. Dit zijn nl. ook

Lobivia's met als bijzonderheid doortjes op de vruchtbeginsels en min of meer sterk gekleurde bloemen.

De meest bekende vertegenwoordiger van deze groep is ongetwijfeld *Acanthocalycium glaucum*.

De groep binnen de *Lobivia's*, die hier heel erg last van heeft zijn de jajoiana's. Bij de *Pseudolobivia's* vooral de aurea-groep.

Terug naar ons onderwerp. Waarom hebben nu juist deze groepen van planten last van deze vervelende eigenschappen?

Nu wordt het wat speculeren en putten uit jarenlange waarnemingen en ervaringen, zonder alwetend te zijn.

Al deze planten hebben vaak een wat hardere structuur, waarbij inschrimpelen niet erg gemakkelijk is. Planten met een zachtere structuur, zoals de meeste *Mammillaria's*, hebben het veel gemakkelijker. Door deze harde structuur ontstaan bij krimp kleine wondjes of scheurtjes. Hierdoor verliest de plant plaatselijk nog meer vocht, met als gevolg de harde bruine groeipunten en/of het begin van afsterving. Soms groeien onze planten hier na vroegtijdig verpotten en een tijdige wortelopbouw nog wel eens doorheen. Andere redden het niet meer, vooral als te lang gewacht wordt met ingrijpen.

De beschadiging blijft echter nog jaren zichtbaar.

Het woord 'droogrot' zou ik voor deze 'aantasting', die eigenlijk geen aantasting is, niet willen gebruiken.

De oorzaak is, zoals duidelijk mag zijn, fysiologisch en niet plantparasitair.

Meer over sporenelementen, potgrond en gebruik van meststoffen ter voorkoming van dit probleem volgt in een ander artikelje.

Prinsenweg 5, 3237 LN Vierpolders

Euphorbia Schimperi Prestl.

(Naar aanleiding eener vraag).

Deze Euphorbiasoort is afkomstig uit Zuid-Arabië en vormt volgens den plantenzieker Schweinfurth in de nabijheid der stad Aden en meer landwaarts bij Diobla, dichte, veelvertakte bosschen van ongeveer anderhalven meter hoogte.

Dat ze bij ons in de koude kas en dus ook in de gewone huiskamer gekweekt kan worden, bewijst al direct het feit dat men ze bij Amara tot 2000 M. boven den zeespiegel aantrof.

In onze kassen vormt *Euphorbia Schimperi* onregelmatig vertakte struiken van ongeveer twee meter hoogte, met rolronde stengels ter dikte van een potlood. De kleine, 1 cM. lange bladeren, zijn smal, gespits en langs den stengel teruggebogen. Aan den top der stengels bevinden zich de tot een schermvormige bloeiwijze vereenigde bloemen, waarvan de middelste zittend is, terwijl de anderen, ten getale van 4 tot 6, gesteeld zijn. Deze bloemen, die evenals van de meeste Euphorbiasoorten weinig te beteekenen hebben, verschijnen spoedig en zijn van wit bewimperde schutbladen begeleid. De voor Euphorbia's kenmerkende honigklieren zijn bij *E Schimperi* meestal ten getale van 4 aanwezig en geel gekleurd.

In onze verzameling ziet men *E Schimperi*, welke door de Arabieren met den naam „er' err” betiteld wordt, zeer weinig en, hoewel er ongetwijfeld mooiere Euphorbiasoorten zijn, toch verdiende zij, wegens haar lichten groei en tamelijke hardheid, meer gekweekt te worden.

G. D. D.

(Succulenta 3 - 1 September 1919)

SUCCULENTA
75
jaar geleden

VIERING 75 JARIG JUBILEUM SUCCULENTA MEI EN JUNI 1994

Peter Knippels

Het bereiken van het 75 jarig jubileum van een vereniging is een gedenkwaardig moment, zo ook voor Succulenta. Succulenta is niet de eerste de beste vereniging. Zij is de op één na oudste succulentenvereniging ter wereld, alleen de Deutsche Kakteen Gesellschaft is ouder. Daarnaast is Succulenta in Nederland één van de grootste gespecialiseerde groenverenigingen. In september 1992 startte een toen nog vier man sterke jubileumcommissie met de voorbereidingen voor de viering van dit heuglijk feit. Na ruim 20 maanden voorbereiding was het dan eindelijk zo ver. Op 28 en 29 mei 1994 werd in de Hortus Botanicus te Leiden het jubileumweekend gehouden. Gevolgd door op 4 juni de Landelijke Open Dag bij Liefhebbers en de Nationale Hortusdag met bijzondere aandacht voor succulenten. De jubileumactiviteiten dienden een tweeledig doel: het versterken van de onderlinge band binnen Succulenta (met name Jubileumweekend) en de promotie van de vereniging in de meest brede zin des woords (met name Open Dag en Nationale Hortusdag).

Jubileumweekend 28 en 29 mei Opzet weekend

De activiteiten in het weekend waren zodanig gekozen dat sprake was van eenvoudig toegankelijke programma-onderdelen (verschillende lezingen en een plantenverkoopbeurs), onderdelen waaraan de leden van Succulenta actief konden deelnemen en waarbij de mate van succes zou afhangen van de interesse en deelname van de hen (diawedstrijd, plantenkeuring

en workshops) en een buffet en samen-zijn als sociaal element. Als afsluiter van het weekend was gekozen voor iets nieuws/ludieks: een planten- en boekenveiling. Kortom voor ieder wat wils. Daarnaast was bij de uitwerking van de verschillende onderdelen het geven van een eventueel vervolg eraan een criterium. Om één en ander in goede banen te leiden was op beide dagen een ceremoniemeester aanwezig die de onderdelen aan- en afkondigde en trad op zaterdagavond een gastheer op die de officiële onderdelen van het samen-zijn aan elkaar praatte.

Locatie en belangstelling

Gezocht was naar een aansprekende, groene en in Nederland centraal liggende locatie. Deze werd gevonden in Leiden. De Hortus Botanicus te Leiden wilde vanaf het prille begin meewerken aan het realiseren van een weekend en stelde belangeloos de gehele Hortus en het Rijksherbarium ter beschikking. Daarnaast nam de hortulana, mevrouw C. Teune, een deel van de voorbereidende werkzaamheden op zich en was zij het gehele weekend aanwezig om de organisatie met raad en daad bij te staan. In Succulenta, verschillende landelijke kranten (o.a. Algemeen Dagblad), tijdschriften (o.a. Groei en Bloei) en in de regionale pers (Leids Dagblad) was promotie gemaakt voor het weekend. Niets leek meer een succes in de weg te staan. In het weekend passeerden 1.600 à 1.700 mensen de kassa van de Hortus. De medewerkers van de Hortus noemden dit aantal goed en waren met deze belangstelling

Drukte op zaterdagmiddag in de Orangerie bij de plantenbeurs (fotos van Peter Knippels tenzij anders aangegeven)

tevreden. Wat betreft de belangstelling van de leden van Succulenta in het algemeen, deze viel ons inziens ietwat tegen: een klein dompertje op de feestvreugde. In de tuin en bij de verschillende activiteiten konden wij slechts die leden welkom heten die actief zijn binnen de vereniging of binnen de afdelingen en leden van de afdelingen uit de omgeving. We mochten relatief veel Belgische leden verwelkomen, alsmede enkele Duitse en Tsjechische leden.

Uit de reacties van de bezoekende leden bleek dat zij het een geslaagd weekend vonden met een gevarieerd en aansprekend programma. Daarnaast hadden ze alle gelegenheid hun succulentenvrienden uitgebreid te spreken. In en om de Orangerie zaten en stonden het hele weekend groepjes leden geanimeerd met elkaar (bij) te praten. Ondanks het intensieve programma zat het enthousiasme er zondagmiddag na afloop nog steeds goed in. Bestuursleden van de afdeling Leiden overlegden al met werknemers van de Hortus om volgend jaar weer een beurs in de Hortus te houden en anderen bespraken al hoe een algemene ledenvergadering “aangekleed” zou kunnen worden. Ook de Hortus-medewerkers voelden er wel wat voor om in de toekomst in samenwerking

met Succulenta evenementen in de tuin te organiseren (beurs, plantenkeuring en -tentoonstelling).

Van de “niet-leden” die de Hortus bezochten, waren er velen die juist op de succulenten waren afgekomen. Dit bleek niet alleen uit de hoeveelheden gekochte planten; soms met dozen of plastic tasjes tegelijk, maar ook uit het aantal uitgedeelde strooifolders en zakjes zaad met zaaiaanwijzing en het aantal vragen dat de voorlichters van de infostand gesteld kregen. Vooral de zakjes zaad als weggevertje waren erg in trek en boden de “voorlichters” de mogelijkheid om mensen voor de succulentenhobby te interesseren.

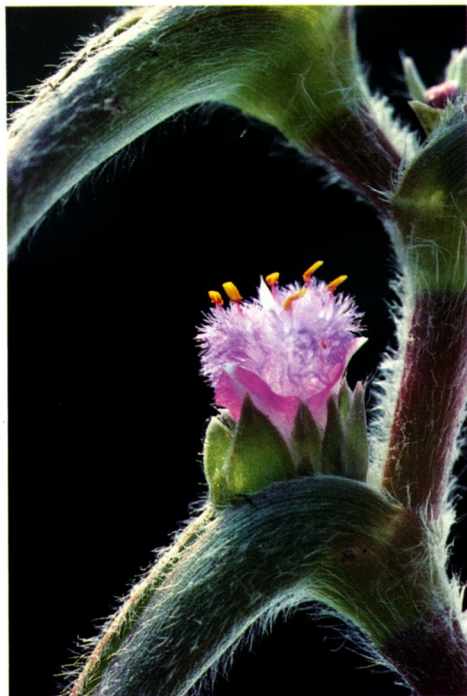
Informatie en verkoop verenigingsartikelen

In navolging van de Succulenta-inzending op de Floriade werd een informatiestand ingericht voor de verkoop van verenigingsartikelen en voorlichting over de hobby. Wat betreft de verkoop van verenigingsartikelen was het een goed weekend. Met name de Handleiding (20 stuks) en de correspondentiekaarten (29 sets) vonden gretig aftrek. Met name geïnteresseerde niet-leden kochten deze artikelen.

Tweede prijs diawedstrijd en winnaar publieksprijs: *Stapelia flavopurpurea* van de heer W. Bosma uit Heerhugowaard. Dia van W. Bosma

Eerste prijs diawedstrijd: *Cyanotis spec.* van de heer C. Bakelaar uit Zwijndrecht. Dia van C. Bakelaar

Diawedstrijd

In totaal stuurden 23 leden dia's in voor de diawedstrijd. Het was verheugend te zien dat niet alleen de bekende groep leden dia's had ingestuurd. Een onafhankelijke jury koos uit de 67 dia als nummer 1:

Cyanotis spec. van de heer C. Bakelaar uit Zwijndrecht, nummer 2: *Stapelia flavopurpurea* van de heer W. Bosma uit Heerhugowaard en als nummer 3: *Hildewinteria aureispina* van de heer H. Birkhoff uit Baarn. Belangrijkste criteria bij de keuze waren onderwerpskeuze, creativiteit en visie op het onderwerp. Enkele fragmenten uit het juryrapport: "Naar het oordeel van de jury is de heer Birkhoff erin geslaagd om van deze bloeiende cactus een aparte opname te maken. De dia komt boven het niveau van het 'kiekje van een bloeiende plant' uit"; "Door hun kleur en vorm zijn Stapelia-bloemen geliefde fotografeeronderwerpen. Dat bleek ook bij deze diawedstrijd. In tegenstelling tot de andere Stapelia-fotografen is de heer Bosma naar het oordeel van de jury erin geslaagd om een dia te maken die een zekere spanning in zich heeft...."; "Bij de keuze van de winnaar waren de juryleden unaniem. Deze dia stak met kop en schouders boven de anderen uit. De heer Bakelaar heeft in deze

dia zijn creativiteit gestopt. Niet de plant of de bloem zijn zo opvallend, maar juist de compositie en de belichting springen in het oog.”

Het publiek koos bij het vertonen op zaterdagmiddag de dia van de *Stapelia flavopurpurea* van de heer W. Bosma tot publiekswinnaar.

Lezingen

Gezocht was naar sprekers die je niet zo snel bij afdelingsbijeenkomsten of op andere wijze in Nederland en België zult treffen. Daarnaast was gezocht naar een balans tussen cactussen en de overige succulenten. Eén en ander resulteerde in vier lezingen; de heren J. Lavranos (“Namaqualand” en “Socotra”) en F. Vandenbroeck (“succulenten in het Andesgebergte boven 2.000 meter hoogte”) en de familie B. en Y. Tree uit Engeland met een diashow op muziek. Er waren twee lezingen die eruit sprongen. Over het eiland Socotra en over de succulenten die hier groeien is weinig bekend en er worden weinig artikelen over geschreven of lezingen over gehouden. Wij waren blij dat de heer Lavranos deze voordracht hield. Voor de liefhebbers van de “overige succulenten” ging een wereld open. Met zijn lezing tijdens het weekend maakte de heer Vandenbroeck zijn naam meer dan waar als één van de beste sprekers in het Nederlandse taalgebied.

Workshops

In het verre, maar ook minder verre verleden kende de vereniging werkgroepen waarin leden verschillende geslachten/groepen planten met elkaar bespraken. Helaas lijkt het fenomeen werkgroep minder in zwang te raken. De jubileumcommissie wilde het idee van een werkgroep weer nieuw leven inblazen op basis van workshops tijdens het weekend. Hier-

Derde prijs diawedstrijd: Hildewinteria aureispina van de heer H. Birkhoff uit Baarn. Dia van H. Birkhoff

bij zei opgemerkt dat de commissie alleen de workshops organiseerde en dat voor het vervolg het Landelijk Bestuur, maar voor geïnteresseerde leden moeten zorgdragen. De drie onderwerpen waren: fotograferen van succulenten, de rol van de computer in de hobby en het kweken van moeilijke succulenten. Per onderwerp werd een aantal deskundigen gezocht die de workshop inhoud zouden geven. De workshops werden goed bezocht en de deelnemers waren geïnteresseerd, gelet op de vragen die werden gesteld. Of er een vervolg komt is de vraag. De deelnemers vonden het allemaal wel leuk, maar gelet op de reacties was een vervolg in de vorm van een werkgroep voor hun niet interessant.

Plantenkeuring en -tentoonstelling

Besloten was een op Engelse leest geschoeide plantenkeuring te organiseren. Daar een dergelijke keuring nog niet eerder in Nederland was georganiseerd werden de regels vereenvoudigd. De belangstelling was groter dan verwacht. Circa 180 planten werden ingebracht. De beide Engelse keurmeesters, de heer en mevrouw Tree, waren onder de indruk. Zij vonden dat de kwaliteit van de ingebrachte planten hoog was, ook vergeleken met keuringen in hun eigen land. Uiteindelijk konden ze toch zes winnaars aanwijzen.

De jubileumcommissie wist van te voren niet hoeveel planten en welke groepen/soorten. Daarom waren zes prijzen, verdeeld over twee klassen: 'cactussen' en 'overige succulenten', geregeld; de meest basale indeling waarmee je altijd slaagt. Achteraf gezien waren te weinig klassen opgesteld. Dit geldt met name voor de categorie 'overige succulenten'. Hierbij zijn de prijzen naar één persoon gegaan voor planten uit één geslacht. Bij volgende keuringen moet deze situatie worden voorkomen. Niet dat we het de heer Keizer de prijzen misgunnen, maar het moedigt deelnemers alleen maar aan als er meer en met name verschillende winnaars zijn. Er

waren bij deze keuring veel meer planten die op zich een prijs verdienden.

Buffet en samen-zijn

Het buffet en samen-zijn waren bedoeld als rust-moment in het weekend en het bieden van gelegenheid om (succulenten-) vrienden in een gezellige ambiance te treffen. Blijkbaar hadden de genodigden en leden daar wel zin in: ruim 80 mensen deden zich tegoed aan het koud buffet dat in korte tijd werd verorberd. Het aantal van 80 lag in de lijn der verwachting (of hoop?). Het leuke was dat niet alleen de bekende leden zich hadden opgegeven, maar dat de aanwezigen een redelijke afspiegeling van het ledenbestand waren. Als speciale gast voor het buffet en het samen-zijn op zaterdagavond was de heer Nothnagel, ambassadeur van Zuid-Afrika in Nederland, uitgenodigd. In een toespraak dankte hij Succulenta voor de uitnodiging, feliciteerde hij de vereniging met haar jubileum, benadrukte meermalen dat Zuid-Afrika voor ons succulentenliefhebbers een ideaal vakantieland is en nodigde een ieder uit naar zijn vaderland te komen. Met een glas, helaas geen Zuid-Afrikaanse, 'fonkelwijn' toastte hij samen

De heer Nothnagel, ambassadeur van Zuid-Afrika in Nederland, toast op het 75-jarig bestaan van Succulenta

Eerste prijs plantenkeuring onderdeel 'cactussen': *Pediocactus despainii*, *P. knowltonii*, *P. paradenei* en *P. simpsonii* van de heer R. Mayer uit Oudewater

met de circa honderd aanwezigen op het jubileum van Succulenta. Na de prijsuitreikingen en andere officiële handelingen konden de aanwezigen rustig onder het genot van een hapje en een drankje rustig bijpraten met elkaar.

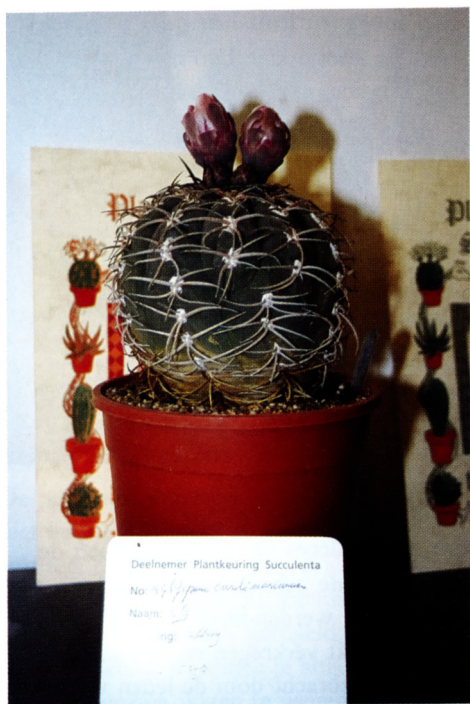
Planten- en boekenveiling

Het sluit- en klapstuk van het weekend was de planten- en boekenveiling. Voor een klein, maar koopgraag publiek werden 11 sets boeken, 9 sets jaargangen van tijdschriften en 16 planten geveild. Deze artikelen waren met zorg bij elkaar gezocht en moesten voldoen aan het criterium 'moeilijk in de normale handel te verkrijgen'. Blijkbaar was dit redelijk geslaagd daar bijna alle artikelen voor minimaal de startprijs werden verkocht. Hoogtepunten waren het boek *Die Kakteen* van H. Krainz (vier banden en 'compleet'), de jaargangen 1 tot en met 21 van *Asclepiadaceae* en bij de planten een redelijk groot exemplaar van *Uncarina grandidieri* en een zaadvaste *Astrophytum asterias* 'Super Kabuto', die gewild waren bij meerdere mensen en voor een aanzienlijk hogere prijs dan de startprijs verkocht werden. In totaal bracht de veiling ruim f 2.000,- op. De veiling was op zich een succes, maar

om er een succes van te maken heeft de nodige moeite gekost. De boeken en tijdschriften werden bijna alle via de Boekenmarkt verkregen en de planten werden ingebracht door de leden van de jubileumcommissie. De vraag die dan rijst is of de leden te bescheiden zijn om hun boeken enz. als 'zeldzaamheid' aan te merken en hier afstand van te doen ic. in te brengen of dat we een vereniging hebben van verzamelaars die niets kwijt willen.

Nationale Hortusdag

Jaarlijks organiseert de Stichting Nederlandse Plantentuinen (SNP) op de eerste zaterdag in juni de Nationale Hortusdag. Deze dag trekt per jaar circa 15.000 bezoekers. In het voorjaar van 1993 vonden de eerste gesprekken plaats over samenwerking tussen de SNP en Succulenta om in 1994 bijzondere aandacht te geven aan succulenten en Succulenta. Deze samenwerking mag uniek worden genoemd. In de geschiedenis van de Hortusdag was dit de eerste keer dat een externe partij zo duidelijk op de voorgrond kon staan bij de Nationale Hortusdag. Het thema was 'zorgen voor planten', met bijzondere aandacht voor succulenten. De plantentuinen mochten overigens de invulling zelf

Tweede prijs plantenkeuring onderdeel 'cactussen': *Gymnocalycium cardinasiannum* van de heer C. Grootsholten uit Honselersdijk

bepalen. Enkele tuinen (o.a. in Amsterdam, Delft, Haren, Kerkrade, Utrecht en Rotterdam) stonden in het teken van succulenten en waren tentoonstellingen en/of beurzen georganiseerd. De plaatselijke afdelingen waren hierbij betrokken.

In de voorgaande jaren namen per keer circa 6 Horti deel. Dit jaar namen 13 (!) Horti deel aan de Nationale Hortusdag. Blijkbaar heeft Succulenta een positieve invloed op de Horti. De bezoekers van de plantentuinen op 4 juni ontvingen als presentje een zakje cactuszaad, een steeketiket met zaai-aanwijzing en een Jiffy-potje.

Door het tegenvallende weer (regen, harde wind) gingen maar weinig mensen op pad en viel in het algemeen de belangstelling tegen, ook al vonden de activiteiten binnen plaats. Die 15.000 mensen zal niet gehaald zijn. Jammer, maar zo zie je dat je afhan-

kelijk van het weer bent. Daar kan je niet van te voren geen rekening mee houden. Daarnaast kunnen mensen in de weekend in mei en juni uit verschillende activiteiten op één dag kiezen om te bezoeken. Soms drie of vier in dezelfde plaats. Dan krijg je alleen de plantenliefhebbers naar een tuin toe. Geen massa-publiek, maar wel geïnteresseerden en potentiële leden. Daar doen we het toch voor.

Landelijke Open Dag bij Liefhebbers

Ondanks een aarzelende start gaven tot half april 1994 in totaal 83 leden (8% van de leden!) van 19 afdelingen zich op als deelnemer van de Landelijke Open Dag bij Liefhebbers. Daarnaast gaven drie afdelingen met een centrale tentoonstelling zich op. Een belangstelling waar de commissie van te voren alleen maar van had gedroomd en ruimschoots voldeed aan de verwachtingen. De jubileumcommissie voorzag de afdelingen van posters, strooi-folders en een voorbeeld-persbericht. De meute mensen kon komen. Maar in de week voor 4 juni was het weer niet al te best. Voor het weekend werd slecht weer voorspeld: lage temperatuur, grote kans op regenbuien en harde wind. De weersvoorspelling is uitgekomen! Voor de meeste mensen reden genoeg om thuis te blijven. Aan de andere kant werden op zaterdag 4 juni in vele plaatsen meerdere activiteiten georganiseerd, concurrentie voldoende. De Open Dag werd voor het eerst gehouden en was weinig bekend. Het spreekwoord zegt het al 'onbekend maakt onbemind'. Om de daadwerkelijk interesse en hiermee het succes te kunnen bepalen zou de Landelijke Open Dag de komende jaren wederom georganiseerd dienen te worden. Bij voorkeur iedere keer op dezelfde dag, bijvoorbeeld eerste zaterdag (of zondag) in juni. Wij zijn van mening dat je na één keer niet moet stoppen, maar moet doorzetten. Immers de Landelijke Open dag was

bedoeld ter promotie van Succulenta en is niet jubileum-gebonden.

Vervolg

Terugkijkend is een aantal onderdelen van de jubileumactiviteiten voor vervolg vatbaar. De belangstelling voor de plantenkeuring was zodanig groot dat dit een (jaarlijks?) terugkerend iets zou kunnen worden. Hierbij dient dan wel het onderdeel jurering en prijzen anders uitgewerkt worden. Wellicht zou dit gekoppeld kunnen worden aan een jaarlijkse plantenverkoopbeurs in bijvoorbeeld de Hortus te Leiden. Enkele medewerkers hebben ons al weer uitgenodigd. Zo'n beurs ligt dan op het 'bordje' van de afdeling Leiden.

Wat zeker voor herhaling vatbaar is, is een jaarlijkse of tweejaarlijkse 'aangeklede' Algemene Ledenvergadering. Hiermee wordt bedoeld dat na de ledenvergadering 's middags enkele activiteiten plaatsvinden. Hierbij kan gedacht worden aan een plantenkeuring, een lezing, workshop, enz.. De commissie zou de voorkeur geven aan een 'groene' locatie, bijvoorbeeld een Hortus. Hiervan zijn er zo'n twintig in Nederland. Niet alle zijn geschikt, maar er blijven er ons inziens zo'n 6 tot 7 over waar we terecht zouden kunnen. Een punt voor het Bestuur om zich over te buigen.

De jubileumcommissie vindt de Landelijke Open Dag in deze opzet voor herhaling vatbaar. Het oordeel hierover is niet aan haar, maar aan het Landelijk Bestuur, maar bovenal aan de afdelingen en de leden. In de komende tijd zal de interesse bij de afdelingen en de leden gepeild worden voor een volgende Open Dag.

Hartelijk dank!

Langs deze weg willen wij iedereen bedanken die het jubileum tot een succes heeft gemaakt: het Landelijk Bestuur, de medewerkers van de Leidse Hortus, de vrijwilli-

Derde prijs plantenkeuring onderdeel 'cactussen': *Austrocephalocereus dolichospermaticus* van de heer P. van der Laken uit Alphen a/d Rijn

gers tijdens het weekend en tijdens de Nationale Hortusdag, de deelnemers aan de Landelijke Open Dag en de afdelingen die zich voor de verschillende evenementen hebben ingezet. In het bijzonder de beide gastheren tijdens het weekend: de heren C. Jamin en Q. Beurskens, en de gastheer op zaterdagavond: de heer H. Busser. Maar bovenal willen wij bedanken de moeder van Jos die de commissie bij iedere vergadering voorzorg van koffie met cake of gebak en de schoonmoeder van Peter die haar auto enige maanden ter beschikking stelde zodat hij over vervoer beschikte voor de jubileumactiviteiten.

Cees de Bruin, Cok Grootcholten, Jos Huizer, Peter Knippels en Frans Noltee

P/a Aakwerf 9 2804 MZ Gouda

Overzicht prijswinnaars
plantenteuring onderdeel
'overige succulenten'.
V.l.n.r.: derde prijs -
Euphorbia mozaica;
tweede prijs -Euphorbia
columnaris; eerste prijs en
ereprijs gehele teuring
-Euphorbia unispina. Allen
eigendom van de heer J.
Keizer uit Ter Aar

EUPHORBIA INERMIS

Peter Knippels

Euphorbia inermis is een vertegenwoordiger uit de groep "medusa-hoofd Euphorbia's". Deze groep is genoemd naar *Euphorbia caput-medusae*. *E. inermis* komt van nature voor in de Kaap-provincie in Zuid-Afrika. De soort aanduiding betekent ongewapend.

De groep van medusa-hoofd Euphorbia's kan in het algemeen aangeduid worden als: "planten bijna allemaal dwergsucculenten, hoofdstam onder normale omstandigheden verzonken in de grond, gewoonlijk met verschillende reeksen stervormig afstaande, dicht opeengepakte stengels die de top kronen, of geheel ondergronds met enkele

of meerdere stengels die boven het grondoppervlak uitkomen; oudere takken sterven af; bloemen aan uiteinde van de stengels" (White, Dyer en Sloane, 1941).

Euphorbia inermis bezit een hoofdstam die zich gedeeltelijk boven het grondoppervlak bevindt. Uit de top spruiten kruipende zijstengels die 1 cm dik en tot 30 cm lang zijn. Jonge stengels bezitten kleine (rudimentaire) bladeren. Deze bladeren verdorven in de rustperiode en vallen vervolgens af. Op latere leeftijd verhouten de oudere delen van de plant.

In tegenstelling tot enkele andere medusa-hoofd Euphorbia's vind ik *E. inermis* niet

moelijk in cultuur. De plant stelt geen bijzondere eisen. Een duidelijk voorbeeld is de watergift. In mijn situatie zal *E. inermis* bij te veel water geen langgerekte stengels voortbrengen. Andere medusa-hoofden (met name *E. caput-medusae*) zijn bij mij hier wel gevoelig voor en vormen langgerekte, dunne stengels. Deze stengels sterven in de eerstvolgende rustperiode af. Ook reageren volgens mij andere medusa-hoofden "meer extreem" op andere veranderingen in de omgeving (b.v. plaats, temperatuur, hoeveelheid licht), door het vormen van dunnere stengels of het plotseling afsterven van oudere stengels.

De plant bezit een lange, dikke hoofdwortel (of penwortel) en verlangt derhalve een diepe pot. Bij mij staat *E. inermis* in gewone potgrond en kweek ik de plant op in de huiskamer. Dit betekent dat in de winter de temperatuur niet onder de 15 °C komt. Ondanks de vrij hoge wintertemperatuur, houd ik de plant geheel droog,

waardoor de stengels enigszins indrogen. Na de eerste watergift in het voorjaar (april) zwellen de stengels weer op en groeien ze verder. Mijn planten zijn 5 jaar oud en bezitten nog steeds de eerstgevormde stengels.

Euphorbia inermis scoort op mijn moeilijkheidsgraadmeter een 1. Eigenlijk kun je bij deze plant niets verkeerd doen, zodat hij uitermate geschikt is voor de beginnende liefhebber.

Aakwerf 9, 2894 MZ Gouda

Geraadpleegde literatuur

- Graaf, A. de (eindredacteur), 1983. Wat betekent die naam. Succulenta - Nederlands-Belgische vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten.
- White, A., R. Allen Dyer en Boyd L. Sloane, 1941. The succulent Euphorbiaceae (Southern Africa); Volume I. - Abbey Garden Press, Pasadena California, blz. 389 - 396.

Euphorbia inermis
(foto van de auteur)

REACTIE VAN LEZERS ...

Alphons Morcus

Eerst wil ik mij even voorstellen. Alphons Morcus, cactuskweker.

Ik ben alweer ruim 25 jaar lid van Succulentia.

Vele liefhebbers in Nederland en België kennen mij en mijn kwekerij. Soms heb je het idee om ook eens iets te schrijven in ons blad. Maar dan vergeet je het weer.

Maar nu heb ik toch eens de pen gepakt en een stukje op papier gezet.

Als reactie op het artikel in Succulentia nr. 2 van dit jaar bij 'Een maatje te groot...?' over *Echinocactus grusonii*.

Bij het doorlezen van dit artikel kwam ik het stukje tegen over de kortbedoornde *grusonii*. Ik weet niet waar Wageringel zijn plant gezien heeft die hij voorstelt als *E. grusonii* var. *subinermis*.

Volgens het boekje 'Wat betekent die naam' betekent *subinermis* 'tamelijk ongewapend'.

Dat lijkt best aardig als men de plant vergelijkt met een echte *E. grusonii*.

Die kunnen toch erg zwaar bedoornd, dus gewapend zijn.

In de jaargang 1977 van Succulentia, blz. 42, stelt Janse dat die naam ongeldig is omdat er geen wilde plant bekend is. Het feit dat niemand weet waar een bepaalde plant in het wild staat wil nog niet zeggen dat deze er niet is.

Zaden van *Echinocactus grusonii* worden elk jaar weer bij miljoenen verkocht.

Waar worden ze verzameld??

Ook bij mij in de kwekerij waren in 1968 een flink aantal kortbedoornde exemplaren aanwezig in een grote partij zaailingen.

Een flink aantal daarvan werden in 1969 aan L.J. van Veen verkocht, gewoon tussen een grote partij van enkele duizenden exemplaren *E. grusonii*. De kortbedoornde

planten werden gewoon mee verkocht. Het is best mogelijk, dat van Veen zaden uit de zelfde partij kocht als ik.

Maar om dan te stellen dat ze bij L.J. van Veen ontstaan zouden zijn is niet juist.

De zaden van de kortbedoornde planten zaten tussen een grote partij, die naar verschillende kwekers werd verkocht.

Als er een mutatie optreedt waardoor een verandering van het uiterlijk ontstaat gebeurt dat toch niet een paar honderd keer in het zelfde jaar, op verschillende plaatsen met exact het zelfde resultaat.

Vervolgens waren er gedurende vele jaren geen nieuwe kortbedoornde planten tussen de duizenden *grusonii*'s, die ik zaaide. Tot in 1986 het zelfde weer gebeurde en in een partij van 20000 zaden na opkomst weer enkele tientallen kortbedoornde planten aanwezig waren. In sommige bakken wel 20 van de 400 planten in de bak.

Mijn idee er over is, dat ergens een kortbedoornde *E. grusonii* staat die deze eigenschap via bestuiving overgeeft aan een aantal zaden op een normale plant.

Of dat een kortbedoornde plant zelf zaad levert en dat deze zaden door de hele partij zaden gaat bij het verzamelen van zaad.

De vraag blijft dan, waar kwam het zaad vandaan? Was het in de natuur in Mexico verzameld of in iemands privé collectie?

Dat de kortbedoornden om de zoveel jaar tevoorschijn kwamen geeft toch het idee dat de plant ergens staat waar niet elk jaar zaad wordt verzameld.

Tot zover dan mijn gedachten over deze leuke plant.

Nollaantje 37 2776 BV Maasdijk

BOEKBESPREKING

Ton Pullen

**Rotsplanten door Wiert Nieuman,
Uitgeverij Kosmos-Z&K Utrecht [1994],
128 p., gebonden. Prijs F 39,90.
ISBN 90 215 2086 9.**

“Wat leuk, een nieuw rotsplantenboek”, dacht ik na het uitpakken van het mij toegestuurde recensie-exemplaar van *Rotsplanten*, geschreven door de voorzitter van de Nederlandse Rotsplanten Werkgroep [NRW], Wiert Nieuman, een specialist op het gebied van de alpiene planten. Dit boek gaat vooral over de planten, die geschikt zijn om door liefhebbers van rotsplanten in een (rots)tuin of alpiene kas gehouden, gekweekt en vermeerderd te worden.

Het behandelde sortiment is up-to-date. In tegenstelling tot eerdere boeken op dit terrein worden de planten in dit boek niet in alfabetische volgorde besproken, maar de auteur heeft geprobeerd planten met een zelfde verzorging bij elkaar te plaatsen. Soms lijkt dat wel wat gekunsteld, [er is zelfs een hoofdstuk ‘met sprongen door het alfabet’], maar over het geheel genomen voldoet het prima. Na enkele algemene hoofdstukken over rotsplanten, hun groeiomstandigheden en hun herkomst volgt een hoofdstuk over rotsplanten die iedereen kan houden, echte rotsplanten, zoonaanbidders, puinhellingplanten, vochtminnende

planten, planten, die geschikt zijn voor troggen en voor plaatsing in een alpiene kas, bol- en knolgewasjes, houtige gewassen en coniferen en, niet te vergeten, varens. Een aantal voor de rotstuin bijzonder geschikte geslachten wordt in een apart hoofdstuk aan de lezer voorgesteld. Korte hoofdstukken over de verschillende rotstuintypen, de verzorging en het kweken van rotsplanten, en over zaden beëindigen dit boekwerk. Een goed register maakt het, ondanks de niet-alfabetische benadering, toch goed mogelijk snel een bepaalde plant op te zoeken. Ook is een literatuurlijst opgenomen.

Voor de liefhebber van alpiene planten bevat dit werk een schat aan waardevolle tips bij de kweek en verzorging van rotstuinplanten. De foto's zijn van prima kwaliteit.

Het boek is geschreven in een zeer prettig leesbare stijl. Het veelvuldig in de tekst voorkomen van wetenschappelijke [‘latingse’] namen doet daar geen afbreuk aan. Dit boek zal ook voor vele lezers van *Succulenta* een aanwinst zijn. Samen met het eerder verschenen boek ‘Rotstuinen’ van dezelfde auteur vormt het een perfecte twee-eenheid. Na lezing denk ik, met een kleine variatie, nog steeds: “Wat een leuk nieuw rotsplantenboek”!

Rinkslag 19,7711 MX Nieuwleusen

PROBLEMEN BIJ VENSTERBANK-CULTUUR

Gerard van Santbrink

Wie, zoals schrijver dezès, niet in het bezit van een tuin maar wel liefhebber van succulenten is, kent mijns inziens geheel andere problemen dan de bezitter (ster) van een kas.

Hieronder wil ik in het kort aangeven wat de problemen van een vensterbank-gebruiker zijn, in de hoop dat ook een kasbezitter(st)er zijn/haar problemen in de openbaarheid brengt.

Probleem 1: Welke vensterbanken komen in aanmerking ?

Aangezien vrouw en kind ook een stem in het kapittel hebben wordt de keus lastig. Na overleg beschik ik over twee grote vensterbanken: één op het oosten en één op het zuiden. Niet gek op het eerste gezicht, maar . . . het raam op het zuiden is wel het raam in de slaapkamer. Dit houdt in dat de planten die daar staan enigszins onttrokken zijn aan dagelijkse waarneming. Daarnaast is de temperatuur achter een raam op het zuiden 's zomers zo hoog, dat bescherming van jonge planten noodzake-

lijk is. Het voorstel om een dunne kalklaag aan te brengen op het raam wordt door de gezinsleden lachend verworpen.

De oplossing van dit probleem luidt bij mij: de oudere planten in de slaapkamer. Zij krijgen meer water dan ze normaliter moeten hebben.

In de praktijk gaat dit redelijk: *Gymnocalycium*, *Mammillaria* en *Rebutia* komen wel tot bloei.

Probleem 2: Welke grondsoort gebruiken we?

In de vakbladen en -boeken lees je vaak over het zelf maken van een grondmengsel waarin de plant moet komen. U kent dit soort 'recepten' wel: "neem 2 scheppen volle grond, 1 schep scherp zand, indien mogelijk een schep turfmolm, . . ." enz. Wel, hiertoe zie ik absoluut geen kans. De oplossing: ik koop kant en klare cactusgrond van het merk Flora bella en de planten, niet beter wetend, blijven hun best doen.

Probleem 3: De zaailingen.

Een van de allerleukste kanten van onze hobby vind ik het zaaien en het begeleiden van de zaailingen gedurende de eerste drie jaren.

Maar voor welk raam moeten ze komen te staan?

Het zuidelijke raam is te warm, ergo: ze komen op het oosten te staan.

Ik zaai in plastic bakken met deksel, zonder bodemverwarming. Het zaad betrok ik dit jaar van het clichéfonds van Succulenta. (Schitterend verzorgd !)

De tijd tussen zaaien van de diverse soorten en het eerste leven kan ik niet vergelijken met kasbezitters. Daarom hier enkele feiten (de families niet onderverdeeld ter wille van de leesbaarheid):
Aangegeven is de soort en het aantal dagen tussen zaaien en eerste leven:

Acanthocalycium violaceum 11
Astrophytum ornatum 4
Coryphanta echinus 7
Echinocereus foebearius 7
Echinofossulocactus ochoteraneus 7
Echinopsis hammerschmidii 11
Espostoa lanata 11
Gymnocalycium bayrianum 11
*Hamatocactus spec. -**
Mamillaria scheidweileri 10

* [na 14 dagen nog niets opgekomen]

Opvallend is dat *Astrophytum* zeer snel en in grote hoeveelheid opkomt, de overige soorten bereiken nauwelijks een 50% opkomst.

Probleem 4: het water geven.

Het 'dopen' van de planten is een tijdrovende bezigheid. Het heen en weer lopen met de planten naar de keuken waar het water met de daarin opgeloste meststoffen klaar staat, is een training gelijk aan die voor de vierdaagse van Nijmegen. Maar ja, het moet!

Probleem 5: bezig zijn met de planten en onderbroken worden.

Dit is voor mij één van de meest vervelende zaken. Het niet kunnen laten liggen van je werk als je, bezig zijnde, verrast wordt met visite. De kamer waarin je werkt moet opgeruimd worden en het is met een zeker gevoel van nijdigheid waarmee dit gebeurt. Waarom juist nú bezoek? Resumerend: bovenstaande "problemen" zijn uiteraard maar schijnproblemen. Als je ze niet wilt oplossen, kies je immers een andere hobby.

Misschien is er een lid dat iets wil schrijven over zijn (haar) problemen met het hebben van een kas. Het horen van elkaars problemen werkt m.i. blikverruimend en dat kan nooit kwaad.

Lindenlaan 83 1901 SJ Castricum

Inhoud

Stapelia-achtigen - 4	
Paul Dekker	199
Sporenelementen	
Johan de Vries	202
Revisie van het geslacht Pediocactus - 2	
Fritz Hochstätter	204
Eigen risico	
Gerard de Lange	213
Boomvormen. Succulenta "Bonsai"	
Jan Essers	215
Enkele kritische noten bij de concensus van Hunt en Taylor	
Sjef Theunissen	219
San Vincente	
Joop van Alten	224
Lezers schrijven	
Johan de Vries	227
Euphorbia schimperi	
G. D. Duursma	229
Viering 75-jarig jubileum Succulenta mei en juni 1994	
Peter Knippels	230
Euphorbia inermis	
Peter Knippels	238
Reactie van lezers ...	
Alphons Morcus	240
Boekbespreking	
Ton Pullen	241
Problemen bij de vensterbankcultuur	
Gerard van Santbrink	242

Bij de voorplaat

Pediacactus sileri in bloei. Een bijzondere opname van deze plant op de groeiplaats. Genomen op 7-5-1994 bij Mohave in Oost-Arizona. Zie het artikel over de revisie van het geslacht Pediacactus op pagina 204.

Foto: Fritz Hochstätter